

విద్యత్కవిరత్న దైవజ్ఞమణిత్యాది చిరుదాంకితులును బహుభాషా భిజ్జులునగు శ్రీ ముత్య సుబ్బారాయుడు గారి నూతన సృష్టియగు “నిశ్శేయసానందము” నాంధ్రాళికి బరిచయముచేయు భాగ్యము గల్గినందులకు సంతసిల్లచున్నాడను. రసరీతి వృత్త్యలంకారాదులచేతను, భాషాపాటవముచేతను పాత్రాపాషణాచాతురిచేతను, సకలజనచేతమోదకరము, సున్నతాదర్శప్రదర్శకమునునైన యీ కావ్యము కవిగారి యితర కావ్యములముల సప్రవాహమునె యనుసరించి, వివేకబోధకమై యలరారుచున్నది. ఈ గ్రంథమున నిస్సారమైన పద్ధిము మందునకైనను గానరాదు. ఏదోయొక చమత్కారమో యుత్కృష్టనీతి బోధయో మానవప్రకృతి పరిశీలనమో, బాహ్యప్రకృతి వర్ణనమో, లోకోక్తియో రచనాపాఠ్యమోలేని పద్యమిందుగనప్పట్టు. లోకోక్తులు, నీతులు, భావాను కూలభాషాగతులు, శబ్దాలంకారములు, అర్థాలంకారములు శ్లేషలుప్రాఢకల్పనలు, ప్రాసపాటవము ప్రత్యక్ష రచలజిహ్వనిరోధ్యమువంటి చిత్రకవిత్వములు పెక్కు లిందు గనప్పట్టగలవు. భాషలలితము. ధారయరీసద్వసము నిర్దుష్టమును.

ఈకవిత్వజ్ఞుని కవితాప్రావీణ్యమునకు జోతైనది కదానవి ధానకౌశలము. దీనిని చదువభ్యారంభించిన తొలుదొల్ల గ్రీకురాణీయగు క్రిసెస్టా, నామదికి గోచరమై పదప మాయమైనది. ఆమెకథవలె దుఃఖాంతముగాగాక మిక్కిలి యద్భుతమగు సుఖాంతముగానిది చిత్రంపబడినది. ప్రతిపాత్రమును. తీర్చి దిద్దినయట్లుండి వివేకమును వెదజల్లుచున్నది.

సతీపతిధర్మములు, రాజధర్మములు, సచివధర్మములు, మానవధర్మములు, కర్మవైచిత్ర్యము ధర్మవిజయము మున్నగునవిందు చక్కగా వెలయుంపబడినవి. ఈ గ్రంథము విద్యార్థులకు భావభాషాభివర్ధకమగుటచే పాఠ్యగ్రంథముగ సర్వ విధముల తగియున్నది. వీరి “భక్తితత్త్వసూత్రసారం” “హితైషిణి” “విదుషి” “సంవర్ణనము” మొదలగు ఇతర గ్రంథములవలెనే ఇద్ది విద్యార్థులకేకాక విజ్ఞానపిపాసకులకును విందొనర్చుననుట సుంతయు సతిశయోక్తికానేరదు. చదువు కొలదియు పాఠకులే యిందలి గుణములు గ్రహింపనేర్తురుగాన విస్తరభీతిచే నిందువ్రాయవిరమించుచున్నాడను.

ఓం.

యోగ్యతా పత్రమ్.

పశ్చిమగోదావరీ మండలాంతర్గత క్షీరారామపురీ వాస్తవ్యస్య శ్రీముత్య వంశదీపకస్య సుబ్బారాయశర్మణే జ్యోతిషకవిత్వ వేదాంత శాస్త్రేషు పృజ్ఞావిశేషం పండితనమక్షం పృత్యక్షకృత్య ముదా నారాయణస్మరణపూర్వకే ఆశీర్వాదపురస్స రేచ దత్తే ఇమే చిరుదే.

- (1) దైవజ్ఞమణి (2) విద్యత్క-విరత్న ఇతిచ ఇతి నారాయణస్మరణమ్
శ్రీ త్రివిక్రమ రామానందభారతీస్వామి
శ్రీ సిద్ధేశ్వర పితాధిపతి, కుర్రాళము. తిరునల్వేలి జిలా

అభిప్రాయములు.

మ. ఆతిరమ్యమ్ము, లనత్క విత్వమహిత, మృత్యుర్హతాపాదిచా
ర్వితివృత్తమ్ము పృశస్త నీతికల నోద్యుత్తమ్ముఁ జంచత్కళా
స్విత మానందరసైక వాసమగు నీ సశ్శేయసాసంద నత్
కృతి రత్నమ్ము పృశస్తఁజెందు జగతిఁశ్రీసుబ్బారాయాహ్వానా!

గీ. షేధ విస్మయ సంపాది, మేలుకయ్య
గాధ నూడంగ న్నకపోలకల్పితంబు
శుద్ధి గణయదిధార, నీబుద్ధియింక
సుజనులకు నెల్ల స్తుత్యంబు, సుబ్బరాయ !

శ్రీ కవిరత్న కాకర్ల కొండలరాయ శతావధాని.

ఉ. శ్రీయుతముత్య వంశ్యుఁడు రచించిన యీరమణీయమైన ని
శ్శేయన కావ్యమున్ జదువఁజేకులు మోదము, తీతియబ్బు, ధా
రాయుతమై కవిత్వము విరాజిలుచుండుటఁ బాతకాశ్రికం
దేయెడ నాదరం బొదపు నెల్లరుమెచ్చగ ! సుబ్బరాయనిఁ !

శ్రీ నాదేశ్వమేధా దక్షిణామూర్తిశాస్త్రి బందగు.

విజ్ఞప్తి (ప్రథమ ముద్రణము)

- కం. పదితొమ్మిది వందలము
 పృథ్వీరవ వర్షంమదె పృథవంబగు ని
 య్యది వచ్చెనేటి కచ్చున
 కు, దయన్ నెచ్చెలులు హెచ్చుకూరిమి చేరన్.
- మ. స్వకృపిన్ వేగ ముగించి నక గని తమిన్ బద్ధావళిన్ వ్యాయఁజే
 యకనిదిగింపని గణ్యుండొ గిడుగువంశాంబోధి చంద్రుండు జా
 నకి రామాఖ్యునికిన్ గృతజ్ఞుడను తనమాన్యాత్మసాయానంగా
 కికనేసిపదునేడు వర్షములలో నేకావ్యమున్ వ్యాయమిక.

పీఠిక. (ద్వితీయముద్రణము)

మిత్రులును చదువరులును నీచిన్ని పాత్రమునందు చూపిన యాదరాధిమా
 నములకెంతయు సంతసము. 1957 మార్చి 1958 మార్చి నెలలలో జరుపు
 భాష్యవిజ్ఞాపన పరిషత్తు దీనినొక పాత్ర్యగ్రంథముగా నెన్నిన అంధ్యయానికరికిటి
 పెద్దలకును కృతజ్ఞుడను. ప్రోత్సహించి యాగ్రగరమును మొదటఅచ్చు
 నకు తెచ్చిన శ్రీ మంతెన సత్యనారాయణరాజుగారు నేడు ఆపారమగు సతీ
 వియోగభార వారధి నిమగ్నులయ్యు విధ్యాభిమానము పెంపున నైజ విశాల
 భావప్రదర్శకముగా నయాచితముగా నీపునర్ముద్రణమునకుకూడ మూల్య
 మొనగి సాయపడినందుకు వీరికి కృతజ్ఞుడను. ధీర్ఘాయుస్సుఖ కీర్తి సంపద
 లతో వీరును వీరిపంశీయులును విమలముగా వర్ణిల్లజేయుటకు విశ్వేశ్వరుని
 విశేషముగ నేడుకొందును. విజ్ఞాత్రగ్రంథసారమునే కూరిమి గ్రహించి నేర
 ముల సపారదయ జారవిడువగోరిక. సకాలమున ముద్రించి యందించిన
 భాను ముద్రణాలయాధిపతులగు శ్రీ కామేశెట్టి రామచంద్రరావు గారును
 ప్రశంశార్హులు.

- గి. ఎంతజాగరూకతతోడ నేర్పజిచిన
 సమతప్తులు దొర్లంగ నయ్యెనిందుఁ
 దుదినజేర్చంగఁబడియె వానిదయఁగాంచి
 కలుగు శ్రమకు క్షమింకురుగాత బుధులు !

మిత్రప్రశంస.

శా. శ్రీరమ్యమ్ము బుధాళిగమ్యము గుణశ్రీసౌమ్యమున్ బండితా
 శీరాజన్నిలయమ్మునౌ చెఱుకుమల్లి గ్రామమందెన్నికన్
 మీరంగల్గిన తుత్రియాన్వయమునన్ జెన్నొందు శ్రీమంతెన
 స్ఫూరోద్వంశమునన్ యశంబుగ నె బ్రజ్ఞన్ బద్ధరాజెంతయున్.

మ. అతివిఖ్యాతి వహించిమించిన ఘనుండౌ పద్మరాజాఖ్యుడౌ
 దృతిసీతా సతియందుఁగాంచె సుతులన్ ద్రేతాగ్నులోయంచుగీ
 ర్తితమూర్తిత్రయమోయటంచుజనులుర్విన్ స్తోత్రముల్ సేయఁగా
 సతుల పాభవులైన మువ్వరను విఖ్యాత ప్రభావాఘ్యులన్.

సీ. వీరిలో జ్యేష్ఠుండు వేంకటపతిరాజు
 వితరణ ఖనియంచు బేరుఁగాంచె
 ధీరుడందు ద్వితీయుడౌ రంగరాజాఖ్యుఁ
 డతిదైవపరుఁడుగా యశముఁ గాంచె
 నమలుడందుఁదృతీయుఁడగు దుర్గరాజాఖ్యుఁ
 గుడకంబులిడి కృషులొనరఁబెంచె
 స్థానిక సంస్థలీతని వరియింపఁ బ్ర
 సిద్ధకార్యము లెన్నొచ్చేసి మించె

నందురంగరాజాఖ్య సౌమ్యగుణపేటి
 కమల లక్ష్మీనరసమాంబ యందుఁ బొడమె
 ప్రథిత రఘురామచింతాపరాయణుండు
 ప్రణత సుగుణుండు సత్యనారాయణుండు.

సీ. భూపతిరాజు లక్ష్మీపతిరాజాఖ్య
 చాతయే వాని మాతామహుండు
 వేంకట నరసాఖ్య విశ్వుతవిమలగు
 బాధ్యయే వాని యమ్మమ్మగారు

వేంకటకృష్ణరాజాంకిత యాచక

తాతయేవ్వవని జ్యేష్ఠమాతులుండు
ప్రధివ వేంకటస్వసింహరాజాఖ్య సద్గుణ

మణియేవ్వని ద్వితీయ మాతులుండు

సట్టి సద్గుణవాత్రు దయాసమేతు

భవ్యగుణపూతు శుక్రియవంశజాతు

నార్తసుర భూజ నుతియింతు నమలతేజ

నలఘు తరసత్యనారాయణాఖ్యరాజు.

శా. లేఖోన్మల్లక్షణమండితంబయిన బల్ పెన్నెత్తన వంశంబునన్
ముఖ్యున్ బండితకీర్తితాఖ్య రసదీప్తన్ సూర్యనారాయణ
ప్రఖ్యాతోన్నత రాజపుంగవుని విద్వత్కోభితున్ మామగా
విఖ్యాతింగొనె నీమహామహుడునంప్రీతాత్ముడై యెంతయున్.

ఉ. మాయురే! యేమి తెల్పనగు! మంతెన వంశపయోధిచంద్రుడై
శ్రీయుతుడున్ సుధీయుతుడు శిష్టజవస్తుత సద్గుణాఘ్నాడున్
న్యాయపథానువర్తియు ననంతయశోన్వితుడైన సత్యనా
రాయణరాజధీరుని మహత్తర సచ్చరితావళిని.

మ. జనవిత్తప్రబలాఘ్నాడయ్యుం గనఁడీషణ్మాతృదర్పంబు, సా
గిననున్ జేరఁ డధర్మ మార్గముఁ బరక్షేమంబె కాంక్షించు, ని
త్యనిరాడంబగజీవియై మను ననంతాత్మ్యస్పృతిన్ గ్రాలి, కా
పునఁ బంచాయతిబోర్డు పొందువిడకెట్లున్ వీరిఁదన్నాధుగన్.

కం. సిరియును వాణియు నొక్కట
వరలరు భవినన్న వార్త వమ్ముగ మిగులన్
సిరినొంది కావ్యవిదుడై
కరమరుదుగ దనరునీ యఖండ గుణుడిటన్.

శా. ఆసామ్యాత్ముని లేమ యప్రతిమురాలా నా యశంబొందుల
క్రిసీతాఖ్యను దైవధక్తి బతిభక్తిన్ దీనదాస్యాదిర

తౌనక్తిన్ వరదానశక్తి ఘనవిద్యారక్తియుక్తిన్ మహేనా
ల్లాసం బేసమయంబునం దెసగి కల్లల్ లేని సచ్చీలయై.

ఉ. ఆయిలు సాచ్చివచ్చుప్రతియాచకుఁ డర్థియు బందుగుల్ సఖుల్
శ్రీయుతులై న నిర్ధనులు శిష్టు లపండితులై నఁ గూడ యా
హాయని హాయినిొందుచు దదర్పిత సత్కృతిగౌరవాదరా
మేయవిధానముల్ గుఱిచి మేలుగఁబల్కుదు రెల్ల కాలమున్.

గీ. ఆసలీపతులిరువురు నఖిలసద్గు
ణాళి నొకరొకరిని మింతురందుమరియు
కేవలము రామ గుణసీమ గీముగోము
ప్రేమ నోము నేమర కేమి క్షేమమలర.

కం. మచ్చునకుఁ బొందునననే
పొచ్చెములేనట్టి సుగుణమూర్తుల గ నెనా
యచ్చపుయుగ్మము ముచ్చట
హెచ్చగ పుత్రినొక పుత్రి నెల్లరు బొగడన్.

చం. తనయుఁడు రంగరాజు విబుధస్తత సద్గుణఁడౌచు నాంగ్లవి
ధ్యనుఁ గొనుచుండఁబట్టము, సుతామణి నీతయు నీతయైస్వవ
ర్తనుభయవంశకీర్తులఁ గరమ్ముదిరమ్మధికమ్ము జేయు వీ
రిని సుఖసంపదాయువులఁ బ్రేమనుఁ బ్రోతురుగాత దేవతల్ !

ఉ. ఆయలఘువ్రవ ర్తనుఁ డుదంచితకీర్తియుతుండు సత్యనా
రాయణరాజ నామవిమలాత్ముఁడు నే రచించినట్టి ని
శ్చేయన సచ్చరిత్రమును ప్రేముడి నచ్చునఁదెచ్చు మూల్యమ
త్యాయతలీల నిచ్చటకు నాస్థనుఁ జూపెనముత్తు కంబునన్.

శా. ఆయుస్తత్వసుఖాయురున్నతులు సమ్యగ్గీలఁ బెంపొందగా
నాయితాది సమస్తదేవతలు ప్రేమానంద పూర్ణాత్ములై
సాయంబొదురుగాక వీరలకు నీనద్వంశ జాతాళికి
గేయంబై న ప్రసిద్ధకార్యతతులఁ క్షేమంబిడఁ క్కొన్నట్టిన్.

స్తుతి

శా. శ్రీవాణీశ రమేశ శీతనగజాచేతోధవుల్ భూరిధి
ప్రావీణ్యంబుల సీజగాలనృజయింపఁ బెంపనుంపంగ నే
భావాతీతుఁడు నిల్చి వారిఘనసేవల్ పొందునామూర్తి నా
కేవేళఁ విజయోన్నత ప్రదుడుఁగా నెంతేనిఁ గాపాడుతన్.

శా. శ్రీమద్దివ్యమునీంద్ర సేవితలసచ్చిన్మాత్తుడున్, నిత్య ని
ష్కాముండాధ్యుఁడు నామరూపగుణ నిస్సంగుండజుండున్ జగ
ద్ధాముండయ్యను ధర్మరక్షణకు నిత్యంబున్ బ్రయత్నించు శ్రీ
రాముండీకృతి నెల్లకాలమును సంరక్షించుదాతన్ గృపన్.

కం. గణనాయకరూపంబున
గణుతింపగఁ బడుచు విఘ్నగణ వారణకా
రణచనుఁడై తగుసీను చ
రణమెంచెద నాదు కృషికరమ్ము ఫలింపన్.

చం. అమలినలీల నాదుహృదయాంతర పీతమునందు సీదు ది
వ్యమహితరూపమున్ నిలిపి ప్రాంచితభక్తి నుతించెదన్ భవ
ద్విమల కృపార్ధదృష్టి నను వేగని నాకు లలిన్ స్రవింపఁజే
యుము సుకవిత్వధారను మహోత్తము లెల్లరు మెచ్చు భారతీ!

మ. సరసజ్ఞాన కవిత్వ చూతవిటపీశాఖాస్థితంబై నిరం
తరమున్ నిస్తుల రామనామ మధురోద్యన్నామ గానంబు నుం
దరలీలన్ దితలెల్ల హాయిగొన దద్దన్ జేయు వాల్మీకి భా
స్వర సత్కీల నాశ్రయింతు సుకవిత్వంబబ్బ సత్యంతమున్.

కం. వేదపయోనిధులన్నిటి
మేదురమతిమై మధించి మేలగుసారం
బాదృతి కవితలఁ గూర్చిన
యాదివ్య కళా విలాసు వ్యాసు నుతింతున్,

గీ. తక్కురగు సంస్కృత కవీంద్రతతికి మ్రొక్కి
యాంధ్రకవినేత లెల్లర నభినుతించి
భవ్యులగు పెద్దతకు భక్తి వందనమిడి
తొలగఁగాకవికాకముల లలివేడి.

కం. లోకంబున సత్కవిజన
లోకోచ్ఛిష్టముల నేరి లోఁగొని మను నా
కాకవికాకములను గడు
నాకాంక్షించెదను దూరమందున నుండెన్.

చం. గురువులభక్తి గొల్చి కవికుంజరులన్ న్నుతిజేసి దేవతా
స్ఫురదభివాదనంబిడి ప్రబుద్ధుల నాత్మదలంచి ధర్మ వి
స్తరమగునట్లు లీచిరుకత రచియింపగఁ బూనితిన్ సుధీ
వరులు రసమైగోలి సయిపందగు నాదగు సాహసక్రియన్.

ముత్య సుశ్చారాయుడు.

కర్తృవంశాదికము

శా. శ్రీమద్వీరశిరః ప్రిబోధితవచ శ్రీబోధనాధుర్యుడై
ధీమత్ ప్రాముఁడు సర్వకర్మవిదుఁడున్ దీవ్యత్రవశ్శాలి స
ర్వామర్త్యస్తత భూరిసద్గుణగోద్యతాభవభాజితం
డై మానీశ్వరుఁడౌ వశిష్ఠుఁడతులభ్యాతి న్వెలుంగొండెడున్.

గీ. అతి విమలమైన శాంతశమాదిసుగుణ
మంజరీ కర్మత సకలము ర్త్యమర్త్య
భోగజాలురై యశమును బొందఁగనిరి
ధీవిశాలతమించు మైత్రావరుణులు.

గీ. వేదవేదాంగ వేదాంత వివిధమార్గ
విమల బోధనవర్తన సుమహిత చరి
తాధ్యుడననొప్పి కడు మెప్పునొంది మిగుల
నెగడి పొగడునుగాంచె కౌండిన్యమునియు.

శా. ఏగోత్రంబిల వీరలాదిఋషులై యేపార నొప్పారు నా
త్యాగౌదార్యరమాపునీతవిలసత్కౌండిన్య గోత్రంబునన్
జాగున్ ముత్యసమాఖ్యఁగ్రాలు నొక వంశం బందు జన్మించె నెం
తే గోమొందుచుఁ బుల్ల యాహ్వాయుఁడు సర్వేశపప్రసత్తిఁగడున్

చ. అలహిమశైలజా మృదుహృదంబుజ నాయక పాదవారిజా
తలలిత బంధరుండయి సదానిగమాగమ దివ్యపాండితీ
విలసితుఁడైన యవ్విమలవిపునికిన్ నరసాంబకున్ మహా
జ్వలమతు లిర్వురాత్మజులు సంభవమందిరి దృగ్మగంబునాన్.

చం. విమలవివేకి యవ్విదితవేద్యుఁడు వేంకటరామసోమయా
జ మొదటిపుత్తుఁడై యశముఁజేకొని యజ్ఞముజేసి మించెఁ దా
నమలమతిన్ ద్వితీయుఁడు మహత్తర సూన్యతవాగ్విలాసియై
విమల యశోన్నతిన్ గ నెను వేంకటరామ సమాఖ్యుఁడెంతయున్

కం. ఆ వేంకటరామునకును
నా విమలని వెలది సుబ్బమాంబకు గొడుకున్
దేవీత్రితయంబనగా
నావిర్భవ మొందిరి ముపురాత్మజులులలిన్.

గీ. ధాతకరువులలోన విఖ్యాత దాన
ధర్మములుఁజేసి మించిన దైవసముఁడు
మాన్యగుణుఁడు సుబ్బారాయ మహితకీర్తి
యెలమి వేంకటరాముని జ్యేష్ఠసుతుఁడు.

ఉ. శ్రౌతమునందు స్మార్తమునఁ జక్కనిపాండితిమించి సర్వసం
ప్రీతిమెలంగి క్షీరపురిఁ బెద్దఁగ్రాలిన సుబ్బారాయ వి
ఖ్యాతుని కల్లసోమమయు నా నరసాంబయు లక్ష్మీదేవియున్
బూతలు సోదరీమణులు భూరియశః పరిపూర్ణ తంతయున్.

సీ. “భూసురాస్వయ శుక్తి ముక్తాఫలంబు నా
జనియించి యామ్నాయసమితి నెల్ల
సాంగార్థముగ దాము చదివి శిష్యాళికి
నధ్యాపనముచేసి రార్యసభల
కాటకంబున నొక్కకణమైన యర్థల
కిడనిచో దివ్యాన్న మిడిరి వీరు
వేంకట రాఘాఖ్య వెలసె నెవ్వరుధాత్రి
వితరణమ్మున కర్ణు వెరగువరచి

గీ ఆయనకు సుబ్బరాయాఖ్యు డవతరించె
జీర్ణదేవళముల బాగుచేయుటలును
పేదలకు వివాహములు గావించుటలును
పెరకు సాయపడుటలును వీరివేడ్క.

శా. ఆవంక నుకవీంద్రులెందరొ తదీయంబా చరిత్రంబు నం
భావింపక గనియున్ నిగర్వియగు సుబ్బారాయ ధీశాలి నీ
తావామాంగిని సాధ్విగాఁగొని సుపుత్రశ్రేష్టులక మువ్వరన్
దావాహ్నిత్రయమట్లుకాంచి ఘనమోదం మొప్పఁగా వర్ధితన్

శా. శౌతస్మార్తములందు వైద్యమున చంచల్దర్శ శాస్త్రంబునక
జ్యోతిశాస్త్రమునందు, బ్రజ్ఞ, గడు విజ్ఞుల్ మెచ్చఁగాఁబొంది వి
ఖ్యాతిక గాంచెను రామలింగ లనదాఖ్యన్ జ్యేష్ఠుడమువ్వరక
జేతోమోదముఁగాఁగ జేకొనితమిన్ శ్రీసుబ్బహంబాసతిన్

ఉ. కోరి తనంతనే నడచి కూరిమిఁ జాపవయిన్ బరుండి వే
నూరికేఁగోయివచ్చు నొక యోధునిమాదిరి బంధుమిత్రులన్
జీరియొక్కరిన్ గని ప్రసిద్ధములౌ హితముల్ వచించి యే
వారును బల్కరించకుడు వంతును చెందకుడంచుటల్కి ను
స్ఫూరమవంబుతో నుపనిషత్పఠనంబొనరించి ప్రాణముల్
ధీరతవీడు నీఘను నుధీమహిమోన్నతి ప్రస్తుతిన్ గనెన్.

కం. ఆ మువ్వరంగటపటివాఁ

డౌ మాన్యుడు వేంకటరామయాఖ్యుడు వెలయున్

గామేశ్వరీ సతీయుతుఁ

డామోదక రాంతరంగుడతిధృతిఁ ఘనుడున్.

చం. నిజపురి కేబదామడను నిల్వగనై మృతిపైకొనంగ న

క్కజముగ నప్రియత్నిముగఁ గానగనౌ తన దత్తపుత్తుతోఁ

డఁజనుపుమీఱఁబల్కుచు హఠాద్విధి, శాంతముమీరఁదారణో

గ్రజపముతో మృతింగను నఖండపవిత్రుఁడు తన్మహాత్ముడన్.

ఉ. స్నాయదమేయకీర్తియు నవార్యమన స్తనుదార్థ్యశోభితం

డాయత లాకికాగ్రాణి నిరంతర తారకనామ చింతనా

మేయ మతిప్రభాసురుఁడు మేదురవర్తనుడైన సూర్య

నారాయణమూర్తి మజ్జనకుడందున మధ్యముఁడుత్తమాత్ముడున్

చం. తలగడ యెత్తు జాలనిట దాపుగనుండు మటంచుఁబిల్చి ని

శ్చలమతి నాయొడిన్ దలను జక్కగఁజేరిచిజ్యేష్ఠసోదరుం

డెలమిని వేదశీర్షములు నింకొకప్రక్కనుఁ దారకంబు నేఁ

బలుకుచునుండ సర్వహితబంధులుఁ జట్టును జేరినిల్వ గుం

డెలవయిఁజేయివై చికొని తీవిగ శాంతమనంబుతోఁడఁ బో

జ్వలగతిఁ దానుఁదారకముఁబల్కి యకుంతహాసవత్తుండై

యలఘువిధిన్ శరీరమును హాయిగ స్వీయగృహంబునందు ని

స్తులగతివీడు మనశుజ్ఞఁ దోరపుఁబుణ్యముఁ బ్రస్తుతించెదన్.

ఉ. న్యాయపథానువర్తిని యనంత మహీసుర దత్తనిస్తులా

మ్నాయచయున్ దపోనిధి ననారత్యవైదిక ధర్మశీల ధౌ

రేయు సమస్త సద్గుణగరిష్ట విష్ణుఁడున్ సూర్యనా

రాయణ దీక్షితాహ్వయు ధరామర్తవంశవర్షిఁ దండిగన్.

ఉ. వేదనగంబుగాగ బృధివీతలమందు సమస్త దిక్కులం
దాదరగౌర వాదులు మహత్తురుడౌ కనకావ ధానియున్
మేదురకీర్తి యుక్తుడు నమేయ మహోత్తమ ధర్మ కార్యదీ
క్షాదళితాఘజాలుడగు కామయయున్ బినతండుగ్రితై తగన్.

సీ. జ్యోతిష భైషజ్య సత్కవిత్వకళాప్రి
గ్రామిణి వేంకటరమణమూర్తి
అతులిత సంస్కృతవ్యాకరణాది శా
స్త్రముల బోధించిన రామమూర్తి
అతులౌపనిషదర్థతత్తిని హిందీ బ్రహ్మ
సలరారు సూర్యనారాయణుండు
ఆస్థానముల భూరియశమందుచున్న సం
గీతశాస్త్రజ్ఞుండు కృష్ణమూర్తి

గీ. భాగ్యలంగఁగ్రాలఁ గాల్నాధభట్ట వంశ
దీపమైన కామేశ్వరీదేవి తనదు
సాధ్విగాఁగఁ జేకొనుచు మజ్జనకుండెలమి
సర్వవిధ సౌఖ్యజాలము లుద్విగనియె.

ఉ. ఈశ్వరభక్తినిన్ గడు నిజేశ్వరభక్తిని మించి సౌమ్యగా
విశ్వనుతాఖిలార్యగుణపేటిగ మేటిగ సాటివారిలో
శాశ్వత కీర్తినిన్ గనిన సాధ్విని నాజనయితియైన కా
మేశ్వరినిన్ మదీయపిత మేదురభక్తి దలంచి మ్రొక్కుదున్.

క. వినయముభక్తియురక్తియు బెనగొన బిట్టభినుతించువిమలతరయశో
ధనులును విజ్ఞానఖనులు ననగాఘనవినుతిగన్నయట్టి పితరులన్.

షష్ఠం త్య ము లు.

- కం. శ్రీకరునకు ముక్తి పద
 శ్రీకరునకు భక్తజన వశీకరునకు మో
 దాకరునకు జయకరునకు
 శ్రీకామత్థాన్వయాభి శీతకరునికిన్
- కం. ఖండిత చంద్రాంకధను
 ర్దండునకుద్దండకీర్తి తతిపూర్ణ బ్ర
 హ్మాండునకు కాండ కాండో
 చ్చండితరిపుషండునకు యశశ్శ్చాండునకున్.
- కం. పృథుల రఘువంశదుగ్ధం
 బుధిపూర్ణ సుధాకరునకు మునివరకథి త
 ప్రధిత చరితా ప్రకరునకు
 బుధనుత కళ్యాణ సుగుణపూతవరునికిన్.
- కం. వనజోపమ నేత్రునకును
 వనజభవాద్యఖిల దివిజవారవినుత వా
 వన జీవన ఘనునకు యశా
 వన జాతకుగుణభుజంగ పక్షిందునినకున్.
- కం. శ్రీరామునకు మునిమనోం
 భోరుహాధామునకు భక్తిముక్తిప్రద సు
 స్సారిత నామువకు, దనుజ
 హరవిరామునకు భక్తవరరామునకున్.

గీ. పాదసీరేజయుగ సమర్పణముగాఁగఁ
గడువినయ మొప్పనిపుడు బల్కంగనున్న
యట్టి నిశ్చేయసానందమ నెడి కావ్య
మునకు గల కథాకృమి మెట్టిదనినఁ గ్రమిత.

క వి గా రి ఇ త ర గ్రం థ ము లు.

1 భక్తితత్వసుధాలహరి :- దేహత్రయ అవస్తాత్రయము, ముక్తిస్వరూపము, కర్తృనిరూపణము, జీవేశ్వరస్వరూపము. మాయానిర్వచనము, సిద్ధపురుష లక్షణము. మున్నగునవి పరిభాషాపదరహితముగా సుబోధకముగా గూర్పబడిన ప్రార్థనాపద్యములు.

2 హితైషిణి :- ఆత్మవిద్యాప్రశస్తి, తదాప్తి. ఆనందస్థాన, నిర్వచనము, తదాప్తి ఆత్మనిరూపణము, మతమునకు వైజ్ఞానిక ప్రపంచమున గలస్థానము. మతమునకు మానవాభ్యుదయమునకు గల సంబంధము. సంపూర్ణమానవత్వ లక్షణము. మొదలగునవి సుగమముగ వ్రాయబడినవి.

3 విదుషి :- పద్యములలోనవల. దైనందిన, సాధారణజీవనమునందాదర్శప్రకారప్రవర్తనమెట్లుసాధ్యమో సాధించినగ్రంథము.

4 సంవర్ధనము :- పద్యములలో పక్షరాజకీయములందు పౌనగు సాధారణభంగములు అధికారమువహించుగాడిదలు, సభలోకుక్కలు ధనోన్నతుల నిరుపేదలు, పండితులలోని పశువులు, గృహిణులందనతులు, మున్నగునవి సవిమర్శముగ, గూర్పబడిన చిత్రమగుకథ.

వలయువారు :-

ముత్య సుబ్బారాయుడు

పాలకొల్లు

పశ్చిమగోదావరిజిల్లా (అని వ్రాయవలయును)

నిత్యేయ సానందము.

ప్రథమా శ్వాసము.

కం॥ శ్రీ మద్వాణీశ రమే
శ్రోమేశ్వరరూపరక్షితోత్తమ విబుధ
స్తోమా సకలోపనిషద్ధామా !
రఘువంశస్తోమ ! తాపసకామా ! 1.

కం॥ “శ్రీమంతంబును భాస్వ
ద్ధీమత్యేవ్యము సమస్తదిగ్వాప్తయశ
శ్రీమంతము వైజ్ఞానిక
ధామంబును నగుచు భారతక్షితియొప్పున్. 2

కం॥ కలుముల కాటవట్టు బుధకాండము చేరెడి రచ్చపట్టు శ్రీ
కలిఘటచేతిపంట యధికారమదాంధుల కగ్గిమంట య్మొ
లలనకుఁ బూలదండ విమలశ్రితకోటికి పై డిగొండయున్
ఖలతృణపాళికిన్ జ్వలనఖండము భారతఖండమెంతయున్. 3

శా॥ కర్కప్రాభవమున్ వివేకము. నశక్యంబైన యాత్మస్థితిన్
ధర్మాంతర్గతమర్మముల్ తెలిసి శాస్త్రస్తోమముల్ చేవమై
తీర్మానించి సమస్తదిక్కులములన్ దెల్పిన్ గడున్ మించి యే
కర్కంబివ్వుడు హిందు దేశమిటు వెన్నన్ బట్టె నన్నింటిలోన్? 4

కం॥ శ్రీ నొనఁగూర్చెడి వేశల

నూనుచు ధర్మం బధర్మ మోడకు మని యెం

తేనియుఁ బలుకుచుఁ గొందరు

కాని పనులొనర్తురేమి కర్మ మొ జగతిన్ !

5

చం॥ అనవరతంబు మృత్యువెదురై చరియించుచునుంటఁ బోవు వే
శను దనవెంట నెన్నడుఁ గొలందియురామి, ధనంబు దుఃఖభా
జనమనియున్ సతంబెఱుంగఁజాలియు బిట్టు నహంకృతిక ధనా
ర్జనమును దుష్టరీతులుగ సల్పును మర్త్యుఁడిదేమిమాయయో! 6

ఉ॥ వేషమునూని నాటకము వేయు నరుండు తదీయ వేషసం
తోషము చేత నై జపుడనున్ మఱిపొందుచు నాట్యపోషణ
దూషణ మొందు భంగిని తనుత్యము నొందిన తాను. తన్నుఁడఁ
ద్యేషము రంగమున్ మరచిబేలగనా నరుడేమి మాయయో! 7

గీ॥ వాహనము నెక్కి తద్వైభవముల మఱిగి

దిగవలయుచోటు మరచు వెడగును బోలి

యేదో కారణముగఁ గొన్న యీశరీర

విషయముల ముగ్ధి తనసత్యవిధము మఱచు !

8

చ॥ ఎటనొ వనంబులందు వసియించెడి కొండఱఁగూర్చికాని, యొ
క్కటనొకజాతిఁగూర్చియు నొకానొక సంతతిఁ గూర్చికానియీ
స్ఫుటమగు వేదశీర్షఘనబోధజనించెనె, యెల్లవారునం
తటను సమస్తకర్మములఁ దద్దయు గాంచగ గాని నిచ్చున్! 9

క॥ లో వెలిచానును నాత్మయే
గా విమలవివేకము మెయిఁ గనుఁగొని ఘటితం
జావిధిని స్వీయకర్మము
గావించు నసంగు లెసఁగఁగా భవి దివియా!

10

ఉ॥ ఏది సమస్తపక్షహిత మిద్దజగత్పరితోషదంబు నం
చాదిమునుల్ వచించిరొ తదాగమశీర్షనిబోధితాంచితా
ష్టాదపథంబు వీడికొని స్వార్థమనంబుల దోచు మార్గమే
యాది వచించుచున్న నదియు త్తమమా పథమై ప్రపంచసౌ
ఖ్యోదయకారి కాగలదొకో మఱియున్ వెతఁగూర్చుఁగాని! నుం
తే దడజెందకుండవు సుమీ నిగమాంతవిచారశూన్య సం
వాదము లెందు సంస్కరణ పట్ల నె కాని సనాతనప్రబో
ధాదులయందు గాని విధియంతటివాడు కడంగియుండినన్ !

గాదని యొక్కవేళఁ గడుగాసిలి సంస్కరణంబొకండు ను
త్పాదనజేసి యున్నబ్రతిభన్ బ్రకటించి సనాతనంపు ధ
ర్మాదుల నొండువట్టి యడియాసఁ బ్రచారము నల్పినన్ మహా
భేదమె యెట్లకుంగలుగఁ గేవలనూత్నవిధానయత్నమం
దేదిగజేయు, మాదిరుల నేటికిఁ దెల్పఁగ! నెన్ని యెన్ని ధ.

ర్మాదులు చూచుచుండగ రయంబుగ మారుచునుంటలేదు? ధీ
భేద మతప్రతాది బహుభేదము లన్నియు వేదశీర్ష సం
చోదిత ముఖ్యసూత్రము లనూయలచే విడనాడి స్వేచ్ఛమై
సోదరులం దొకానొక రశుభ్రమనంబుల స్వార్థకాంక్షచే

బోఁదలఁపు జనించు చెడుపోకడ లన్నియుఁ బోయి చాతురిక్
 వైదికశాస్త్రజాలముల వాని సమర్థనఁ జేయఁజూచుచున్
 జోదుల మంచహంకృతుల శూన్యవివాదములందు మున్గుచున్
 భేదమె వృద్ధిఁజేసికొని బిట్టను జెట్టలఁ బుట్టఁ జేయుటన్
 గాదె జనించుచుండెడు! నఖండబలంబుల నార్యధర్మముల్
 మేదిని నుద్ధరించిన నమేయ ఫలమ్ములుగల్గు. శాంతి సం
 పాదన కింతకంటెను నుపాయములేదు, ధరిత్రి ధీరులౌ
 సోదరులందు భూరిసుగుణోన్నతులందు మతప్రచారణా
 హ్లాదమనస్కులందు సముదంచిత సంస్కరణాభిలాషులం
 దాదరమొంది యీవిషయ మాత్మల నిల్చెడినేని భూరిస
 మ్మోదమె యెల్లడం గలిగి పూతతరంబగు దేశమన్నిటన్!"

శా॥ ఈరీతింగడుఁ గర్ణపేయముగ నెంతే సూక్తిరావంబు లే
 తేరం దత్పూర మంగనాస్వనముగాఁ దీర్మానమున్ జేసి కాం
 తారంబం దబలాస్వనం బెటులు సందర్శించె నంచంచితం
 దౌ రాజస్యవతంసుఁ డచ్చెరువుతో నావంక వీక్షించుచున్. 18

గీ॥ బహువిధలతాంతసౌరభవంత మగుచు
 జల్లనగు పిల్లతెమ్మెర మెల్లవీవ
 సత్త్వగుణశోభితానేక సత్త్వతతులఁ
 గనుచు నా వైపునడచె నమ్మనుజవిభుఁడు !

మ॥ వనమున్ తాలతమాలసాలకదళీపాలాశపున్నాగచం
దనచూతాతిమహీజభాజనముఁ బ్రోద్యన్మౌనిసిద్ధాదిస
జ్జనవాక్సారవిహారపావనముఁ జంచత్పల్లవాహారసం
జనితానందవిహంగజీవనము భూజానీంద్రు డీక్షించుచున్ 20

సీ॥ చిత్రమణులు లేక చిత్రకారులు లేక
నిజరమ్యత నెసంగు నెమలిగములు
జ్ఞానచింతన లేక ధ్యానవాసన లేక
యూనందమునఁ జిందు హరిణగణము
ఏధనంబును లేక యే జనంబులు లేక
యాత్రాహమెందు ఖగోత్కరంబు
పరివారములు లేక పరిహారములు లేక
యారోగ్యసంపూర్ణమా తలములు

గీ॥ పరగు నుషవనముఁగ నె నృపవరుఁ డచట
సహజనిర్మలానందపు సరుకుకొట్టు
ప్రకృతిరమణీయతలకును రచ్చపట్టు
నలఘుతర తపోమంత్రాళి కాటవట్టు. 21

శా॥ ధీరస్వాంతుని నైన నొక్క తృటిలో దీనాత్మునిన్ జేయు నా
కూరిరవ్యాఘ్రమృగేంద్రసంకులమహాఘోరాటవీమధ్యమం
దారాజన్మడు కాంచె మోదమున శాంత్యానందవిజ్ఞానసు
స్ఫారపాగ్రధవశోభితోపవనమున్ జంచత్తపస్థానమున్. 22

కం॥ చాటున మాటలు వినఁబడు
చోటటకు సమీపమందె చొప్పుడియున్న
దీటగు బాటలు లేమి నీ
రాటంకపు చుట్ట దారి నాతడు చనియెన్. 23

శా॥ ఆసీతాఖిలపుష్పగంధపరితుష్టానేకచేతంబును
స్థానోద్భూత సదీవినిర్మలజలస్నానప్రపూతం బమం
దాసల్పార్మిహతిప్రభూతఘనమాంద్యస్థితమున్ శీతమున్
బ్రాణిక్రేణిమనోహరంబు నగు సద్వాతంబు తన్ బిల్వగన్ 24

గీ॥ సరసకీసలయసత్ఫలాస్వాదసమ్మృ
దితవివిధపక్షిసంతానరుతము వినుచు
నతులితానంద జనక దృశ్యములఁ గనుచు
మెల్లమెల్లగ నరిగెభూమిధవుండు. 25

కం॥ కుడిభుజ మదరుటయును న
వ్యడువున నదురుట నెసంగు భాగ్యఫలం బ
య్యడవిని నెటుకల్లునొ యని
కడునాలోచించు చరిగె గాలి తెరలోన్ 26

మ॥ వలనొప్పన్ బుధచంద్రు లయ్యినుడు సద్వారంబు సంచారముల్
నలువన్ సద్విజగానరాజి సుమనస్సౌఖ్యంబు నభ్రాభమున్ .
ఫలసంధాయకభూజపంక్తియును భవ్యశ్రీ మగుద్వాహినులీ
వెలయన్ విష్ణుపదంబుముట్టి వనమొప్పె మోదపూర్ణంబునై 27

గీ॥ సుమశరమ్ములఁ గురియించి సుందరమగు
శోభలన్ మీరి యానృపసూనవరుని
యంగభవతాపహరకమైన దగుచు
రామమైయొప్పె నవ్వనసీమ మిగుల. 29

సీ॥ ఫలభారనమ్రమై వరుస నిల్చు కుజాళి
వినత భటావళి ననుకరింప
నవనిరాలిన పూవు లాకులున్ లలిమిరి
వరుసదీర్చిన రంగవల్లు లనఁగ

నల్లిబిల్లిగ నల్లు పల్లవపాలి

చలువపందిరి లీల వెలయుచుండ

నందందు రాలు రమ్య కనుమగుచ్చాలి

సన్నాన సన్నాహ సరణిఁ దోప

ద్విజరుతముమంగళధ్వని వీక దసర

గంధవాహుఁడు ముందుమార్గంబుఁజూష

నడువఁ దొడఁగెను పుడమితేఁ డడవి నడుమఁ

గందుటలు మృంద డెంద మానంద మొంద.

29

కం॥ ఆలోనఁ గుజమునీడల

నాలోకించెను నృపాలుఁ డతిరుచిరతనూ

లీలన్ స్వజనకసేవా

శీలన్ ధృతమాల విమలచేలం బాలన్

30

కం॥ స్వర్ణమయభూష లేకయుఁ

బర్ణసుమాదులనె తాల్చి భాసిల్లెడు సం

పూర్ణరుచిరయగు నవ్వర

వర్షినిఁ గని భూమిజాని స్వాంతమునందున్.

31

శా॥ 'జంబాలోత్పలకంబుబింబమహిభృజ్జంబూ ఝరీజాంబుకం

జంబుల్ యావకదృగ్గళోష్ఠకుచకేశస్తామవాద్గేహవ

క్రీంబుల్ కన్దాని యెండి వాడి చెడి కృత్తంబై జడంబైయప

ధ్యంబై నీచగమై యగంధమయి వ్రయ్యల్ వారెదత్సన్నిధిన్ 32

ఉ॥ తమ్ముల నేలు కన్నులు సుధాకరు నేలు మొగంబుఁ దేంట్ల మొ

త్తమ్ముల నేలనౌ కురులు దాడిమిగింజల నేలు పండ్లు న

భృమ్మును నేలు కాను రుచిరమ్మగు సంగకముల్ కడానిమే

నిమ్మగుకుల్లుగుబ్బలహ! యింతటి రమ్యతఁగంటి నేయెటన్! 33

కం॥ అసి యిటు లనేకరీతుల

ననుపమ రమణీయగాత్రి యందము నెంతే

మనమునఁ దలపోచికొనుచుఁ

దన యెదుటికి జటిగె నతడు తద్దయుఁ బ్రీతిన్ .

34

ఆ॥ నభమునందుఁ గల ఘనఘనాఘనము పొంత

మెలఁగు మెఱపు కరణి మెఱయుదాని

నంగధృతవిభూతియా తజ్జనకు మోలఁ

దనరు కనకగాత్రిగనియె నతఁడు.

35

మ॥ ప్రభుచందుండు సమీపమందె కడునాత్రిం బుప్పతిల్లంగఁ బూ

ర్వభవోపార్జితభూరిపుణ్యఫలసర్వస్వంబు నానన్యదు

ర్లభసౌందర్యవిభాసితాంగి యగు తద్రాజాన్య నీక్షించి 'ప

ద్మభవుం డేరికి మీదుగట్టెనొక దాతత్కన్య!' నంచెంచుచున్ . 36

ఉ॥ చిత్రితరూపమో యజుఁగుచేవబయల్పడ దృష్టునద్వనీ

చైత్రముగానృజించిన పసందగునుందరమూర్తియో యనం

బాత్రితఁగన్న సవ్యసుకుమారశరీరనుగాంచి 'యీలతా

గాత్రియెపో వివేకసుధ గాననునించె'నటంచు నెంచుచున్ . 37

కం॥ ముదునలిఁ గదియఁగఁ జను న

య్యదనున ననుపమలతాంగి యవనతముఖయై

యొదిగె నొక కుజమువెనుకకు

బెదరుచునున్నట్టి తళుకుబెళుకుం గనులన్ .

38

ఆ॥ కదిసి నృపతి భక్తిగదుర నమస్కృతిఁ

జేసి గౌరవంబుఁ జెంది వృద్ధు

డచట జూపినట్టి యాననంబునుఁ జేరి

యెఱుంగ జేసి తన్ను నిట్టులనియె.

39

మ॥ “భువనీతస్థితకార్ము కాంకములు సంపూర్ణాస్యవర్చస్సు గాం
చ జనేశాన్వయులంచు దోచెడిసి, చంచద్యేషభాషాదులన్
సుజనస్తుత్యతపస్వివంశ్యులని తోచుక, మీర లెవ్వార? లిం
దుఁ జరింపం గతమేమియెంటిమెయి సంతోషంబునక దెల్పరే!40

ఉ॥ రూపము విద్య శీలము నిరూఢిగఁ బోతనుబోసి యయ్యజం
డేపును గౌశలంబు వెలయింప నృజించె ననంగ నొప్పుచున్
రూపునుబట్టి కన్యగ నిరూపణఁజేయఁగ వచ్చు నీలస
ద్రూపిణి యేమికావలె నెరుంగఁగఁజేయరె మాకు నెమ్మి తోన్!”41

క॥ అని పల్కింపఁగ నాతఁడు
మునుఁ గాశ్మీరపతియాట మొదలు తపోహం
చను నటవిజేరు టాదిగఁ
దనచరితముఁ దెల్పి పిదపఁ దరుణి విషయమై. 42

శా॥ “విదారేడుల ప్రియమవ్వు డిట నియ్యబ్రాక్షి మార్తల్లిచే
నీదుర్దాంతవనానఁ ద్రోయఁబడి నుంతే స్వీయజన్మస్థలం!
జౌ దేశంబగు కోసలన్ జనఁగ నూహంజేయ దా రాజభో
గాదుల్ గోరదు నాటఁగోలె సుతచాయన్ నీల్పె నాచెంగటన్.43

క॥ గొనముల పోవై రూప
మ్మునఁ జరితను నమలయైన పుణ్యవతిని నీ
పెనుఁ బ్రేమఁబిలిచి కొనుచుం
టిని నేను, ధరాధినాథ ! నిశ్చేయిసగన్. 44

శా॥ మాద్యద్దంతి సమానగామినికి నీమాన్యాంగలావణ్యస
ద్విద్యాశీలగుణస్వరూపఖని కేధీరాత్మునిన్ గూర్చినన్
మద్యత్నంబు ఫలింపఁ గల్గునని సంభావించి యొక్కొక్కటన్
మద్యోగాభ్యసనంబుగూడ మరతున్ సత్యంబు; రాజోత్తమా!45

శా|| ఆలోకింపఁ ద్వదీయలక్షణము లీవాపెక్ మదిక్ గోరునా
 లీలన్ గోచరమయ్యె నీముఖకళల్ వీక్షింప నౌదార్యస
 చ్చీలాఘ్యాండవటంచుఁ దోచు, నయినక్ డేమంబుకా దిట్టులీ
 బాలక్ నిర్ధనరాజ్యహీనఁ గొనుటల్ భావింప నీబోంట్లకుక్. 46

క|| కయ్యం బాడెడు వేళను
 వియ్యంబును బొందఁ జూచు వేళను మిగులన్
 నెయ్యము సలుపగఁ బోయెడు
 నయ్యదనున సములె వలయు ననుటను వినవే! 47

క|| అని యోగి పలుకుచుండఁగఁ
 గని ఘనవేణియును చాటుగా నిల్చియె యా
 మనుజవరుఁ గన్నుఁ గొనలనె
 కనుఁగొనె తనగుట్టు బయలుగాఁ గుతుకమునన్. 48

మ|| తొలిదృష్టిక్ బ్రభవించియుక్ బెనఁగి యద్బుద్ధంబు నుద్రిక్తమై
 తెలివిం బొల్చి త్రపందరిఁగియున్ దేకుక్కు ప్రేమంబుతో
 మిళితంబైన కటాక్షవీక్షణము నెన్నిన్ మేదిసీకాంతుపైఁ
 గలువల్ దండగనై కడింది యతనిన్ గైసేసె నొక్కుమ్మడిక్ 49

క|| ఆమాత్ర మంత్రితంబలె
 నే మాత్రాకాల మామహీపతి జడుఁడై
 మైమరచి తేరి తదుపరిఁ
 దామానసమందు నిట్లు తలపోసెఁ గడున్. 50

శా|| “నానారాజకుమారికామణుల విన్నాణంబు వీక్షించు నాఁ
 డేనాఁడుక్ జలియింపకున్న దిటమా నీ నామనంబిట్లు నేఁ
 డీ నారీమణిపైని వ్రాలి మఱినుం తే వీడి రాదేల! క
 ర్మానీతంబిదిగాఁగ నోపు!” నని యూహం జేయుచుక్ ముగ్ధుడై.

చం|| సుమశరసంప్రచారముల చొప్పులు సుంత యెఱుంగకొండ్రుజు-
న్మము మొదలిట్లు వన్యహరిణప్రియపోతములందుఁ గూడి త-
త్సమముగ వృద్ధిని గ నెడు సారసలోచన యయ్యు నద్వితీ-
యమ్మదువచోవిలాసముల నందఱమించెడు నీమె వింతగన్. 52

కం|| క్షణమాగి యోగివరు నీ
క్షణమాత్రము చేత నెఱిగి నకలవిమల ల
క్షణమాన్య కన్య కంజే
క్షణ మానసమందుఁ గోరి సవినయరీతిన్. 53

శు|| “అంతరదృష్టి సర్వవిషయమ్ము తెఱుంగఁగఁ జాలు మీరలి
ట్లింతగదీనిఁ గూర్చి వచియించు తెఱుగును గాంచ నన్ను న
త్యంతము హెచ్చరింప నిటులంటిరొ, కాక పరీక్ష సేయఁగా
స్వాంతమునం దలంచిరొ యటంచు నె తోచుఁదపోధనాగ్రణి!” 54

చ|| అని వచియించులోన సచివాదులు రాజెట కేగెనో యటం
చు నటవియ్యెల్లెడన్ వెదకుచున్ బొదమాటుననుండి యమ్మహీ-
పుని స్వనమాలకించి వెఱపున్వనపున్వినయంబుఁ దోప నా
తని కరికేగుదెంచి విహితంబగు రీతిని మొక్కి నిల్చినన్. 55

కం|| ఒడయఁడు నుడివిన నుడువులఁ
బడతుకయెడఁదయుఁ గడింది వడిఁబొడఁగని య
వ్వడువున నుడువఁగఁ దొడఁగెను
బొడమిన తమి వెడలిపడఁగ ముని కడుహితుఁడై. 56

మ|| “అనయంబుక నినుఁగూర్చి యీపరిసరంబందెంతయున్ గొప్పగా
వినియుం ద్వద్వదనాంచితప్రబలగంభీరప్రభావాదులన్
గనియు న్నేనువిధిప్రకారముగఁ బల్కంగోరియే యిట్లుతే
ననియుంటిన్ గొనఁబోకుమిద్ది యితరంబొ జాడ డెందంబునన్” 77

చం॥ అని రచించి మాని వికచాంబుజలోచనఁగాంచి యాపెనె
మృగమును లక్షణాదులు సనూనముగా గ్రహించి మించువే
డ్డనుగనె దూరమందఁ నచటన్ దరియన్ వెరపొందు కోయకొ
న్ననవిరుఁబోడులకా విమలనాకసతీసమసుందరాంగులన్. 58

చ॥ కనుడిదె కాంచె మీసఖ యఖండపురాకృతపుణ్యసత్ఫలం
బనియననౌ మనోహరు ననన్యసమాన నృపాలమాళి, నీ
తని కిల నీమె యీమెకు నితండును నన్నిట నుద్దియై కడున్
వనరుహజన్మసంఘటన పాటవమున్ వెయినోళ్ళఁ జాటరే! 59

ఉ॥ కీర్తిత వర్తనం బలరు గీష్పతితుల్యమతిప్రభావుడై
వర్తిలి యార్తిహర్తయును భర్తయు నౌచు విదేహకంచిత
స్ఫుర్తిని రత్నకూటపురి ముఖ్యపురమ్మయి కౌలనెంతయున్
గీర్తి నెసంగునంచు నలుకేవల నేవినియుంటి నీతనిన్, 60

చం॥ నగరములందు నెంతయు ఘనమ్మని విజ్ఞులు పల్కఁజెన్ను వా
రఁ గలిగె రత్నకూటనగరమ్మ కరమ్ముఁ బురమ్ములందు నె
న్నగఁ దగినట్టి భూరిసుగుణాలఁ బరస్పర మున్నతిప్రదం
బగు పథమందు వర్తిలగలట్టి సతీపతిప్రతిపాళితోన్. 61

ఉ॥ ఆపురమేలురాజు తనహైమకరావళిచే బ్రజాసుఖ
ప్రాప్తకుండౌట రాజెయగు వై భవదాముఁడునౌట రాజెయౌ
నేపునదుష్టనృత్తులలయించి భరించుచునుండిరాజెయౌ
బ్రాహ్మణ రక్షణేయచును రాజెయనక వినియుంటి నీతనిన్. 62

శా॥ నానారీతుల సర్వముఖ్యవిషయాంతర్వర్తియయ్యుక రవం
తే నెవ్వారలఁ బక్షపాతమును గోఁఁధేర్వాద్యులున్ లేని ని
త్యానందంబునఁ గౌలనేమొ జనులందానందనాముందు గా
భూనాభుండు ప్రసిద్ధిఁగాంచె విబుదుల్ పూర్ణంబుగా మెచ్చగన్ 63

ఆ॥ సకలవిబుధవినుతసచ్చరిత్తుండును
నతులరూపవిభవుఁ డాఘ్యఁడయ్య
మదికినచ్చునట్టి మదిరాక్షి దొరకమి
బ్రహ్మచర్యమింతవఱకు విఁడఁడు.

64

ఉ॥ అందమునలదు ఖావములయందుఁ బ్రవర్తనమందు సత్కులం
బందు గుణంబులందు సముదంచితవిద్యలయందు నెన్ని కో
రందగు కన్యకామణి ధరన్ గనరామిని నెందరెందఱో
నుందరమందగామినులఁ జూచియుఁ బెండిలియాడఁ డింతకున్. 65

మ॥ మననిశ్చేయిస భూరిసద్గుణమతిన్ మానిత్వమందున్ బ్రవ
ర్తనమందున్ సకలంబునన్ బతికిదద్దన్ దుల్మయై పొల్చియీ
ఘనదాంపత్యము ధారణీస్థలికిఁ జొక్కంబైన యాదర్శమై
తనరం గల్గుటఁ దోఁపఁజేయుఁ గనుఁడి తత్తత్ప్రభాశోభలన్!" 66

కం॥ ఈరీతి మాని పలుకఁగ
నారాజీవాత్ము లెల్ల రనిమిషలీలన్
వారిరువురిఁ గన దొడఁగిరి
తీరని తమకంబుతోడఁ దీయ్యంబెనగన్.

67

ఆ.వె॥ యోగివరుని సన్న యోషలు గ్రహించి
నూత్న దంపతుల ననూన వివిధ
సూనమాలికాది శోభితులుగఁ జేసి
హర్షమంది రంతరింగములను.

68

చం॥ కడు జయరావముల్ సెలఁగఁగాఁ గరతాశములున్ ముదాన నె
క్కుడు చెలరేగ యోగి మదకుంజరయాన కరమ్ము రాజుచే
నిడి శుభసూక్తులం బలుక నిర్వరు మాలలఁదీసి మాన్యుకోఁ
గడఁగిరి సూనవర్షము లఖండముగాఁ గురియింపఁగా సఖుల్. 69

మ॥ ఆట నయ్యాటవికుల్ కనంబటచు పేమానందభక్త్యాళిము
 చ్చటఁ దై సేతయు నుత్సవప్రతినించన్ శక్యమే! యెల్లరున్
 దుగ్గిరినర్వస్వము గూర్చి పెండ్లి మహిపాదుల్ మెచ్చఁగాజేసి ర
 చ్చటి యావంతల వైభవాదులకు హర్షంబంద వారెల్లరున్ . 70

ప్రత్యక్ష రచలజిహ్వ నిరోఢ్యము.

ఉ॥ నీరజబాది నిస్తులిత నిర్జర రాజ సునిశ్చితస్థితిన్
 సారధృతిన్ నుతింగొను ననంతరసోత్తర! సత్తనూజితో
 స్మీరద! ధీరశీర్షధృతనిస్తులకాసన! దోషశోషణా!
 సార చరిత్ర! ధైర్యజితసానుధరా! ధరణీసుతాసఖా! 71

సృగ్విణి

జానకీహృత్సరోజాతఖద్వోతనా!
 మానితోదారసన్మాని యోగీంద్ర! వి
 జ్ఞానిబృందారకాకాంక్షితాంచద్గుణా!
 దీనభక్తావనాధీనచిత్తాంబుజా! 72

స్వాగత. స్ఫారధీరనుతసద్గుణసీమా!
 వీరదైత్యకుల భీకరనామా!
 వారిజాప్తకులవారిధిసోమా!
 సూరివంద్యగుణసుందరరామా!

గద్య:-

ఇతి శ్రీరామానుకంపాకటాక్ష లబ్ధ కవితాధారేయ కాండిన్యగోత్ర
 పవిత్ర సుత్యవంశపయఃపారావార రాకాసుధానిల
 య కామేశ్వరాంబా సూర్యనారాయణార్య
 తనయ విబుధవిధేయ శ్రీ సుబ్బరాయ
 ప్రణీతంబైన నిశ్చేయ సానంద
 కావ్యమందలి ప్రథమాశ్వాసము.
 సమాప్తము.

శ్రీ

ని శ్చేయ సానందము.

—: ద్వి తీయా శ్వాసము :—

కం॥ శ్రీకంఠ ధనుర్భంగ

పాకటలీలావిశేషరంజిత సీతా

స్తోక ప్రేమకటాక్షు బ

హూకృతకల్యాణరామ ! యోగిస్తమా !

1

శా॥ “శ్రీకంఠ ప్రదరాసనార్దనలసత్ క్రిడోల్లసత్స్వాంతసీ

తాకాంతామణి ప్రేమవీక్షణములక్ ధర్మాత్ముతా హాను ల

స్తోకప్రేమ నొసంగు నక్షతల సంశోభిల్లి సంతృప్తుడై

నాకళ్యాణరఘూద్వహుండు మిము నిత్యం బోముగాతక్ గృపన్!”2

కం॥ ఇటు పరిపరి విధములఁ బ్ర

స్ఫటముగ నాశీర్వదించి భూమిపతి నా

దటఁ గని యిటు పలికెను ముని

పటుబుద్ధివిశేషవైభవ మ్రొసలారన్.

3

కం॥ “ఈ వెలుగని యర్థంబులు

భూవలయములోన నుండఁబో వయినను నా

భావమునకుఁ దుష్టికలుగఁ

గా వక్కాణింతు విను మకల్మషచరితా !

4

చం॥ కడువసిబిడ్డయీమి, యవుఁ గాదన నేర్వదు పట్టణంపునం

దడులకుఁ గొత్త, మాయిక మనఃపరిశీలనమన్నసున్న, నీ

నడిగని వర్తిలంగలుగు శక్తియు నున్నటుతోఁప దేను నీ

యెడఁదవిశాలతంగని వహించితి ధైర్యము నుంత పంపఁగన్. 5

మ॥ సకలంబౌ నిగమాంతశాస్త్రగరహస్యంబుల్ గడున్ బూర్వజ
 నృకృతంబౌ ఘనపుణ్యహేతువున సంపాదించఁగాఁగల్గె నీ
 యకలంకాత్మ, ప్రవర్తనంబునను దానారీతి నే గ్రాలు నం
 టకు శంకంగొనఁ గాని పిన్నవయసౌటన్ నుంతయోచించెదన్ . 6

ఆ.వె॥ తల్లి దండ్రీలేని తలిరాకుబోడిని

నగరమెఱుగనట్టి నాతి ఘిన్న
 నిన్నినాళ్ళు పెంచి యివ్వడు నీచేతఁ
 బెట్టుచుంటి నోళ్ల పేమఁగ నెదో !

7

కం॥ తనతలిదండ్రుల వీడుచు

ఘనసోదరబాంధవప్రకరము విడుచుచున్ .
 దనదు సఖులవీడుచు సతి
 దనపతిసన్ జేరు టాక్క దాస్యమునకొకో !

8

కం॥ కోమలశరీర లౌటను

గోమలతరకార్యరచనకున్ గోమలలున్
 భీమంబగు కార్యంబుల
 ట్లేమంచిడఁ బూరుపులును జెలఁగుదురు కదా !

9

గీ॥ స్వీయధర్మంబులనుఁ బూర్తిచేయుపట్ల
 నొకరొకరి మించి జగతికి నుపకరించి
 యిలను నావందనిలయమై వెలయఁజేయు
 మిధున మేనుమ్ము గణనీయ మిధునమనఁగ .

10

గీ॥ ఒకరొకరిపై ని యధికారమూనఁబోక
 యేరిసద్ధర్మములయందు వారు దెలివిఁ
 జెలఁగుచుండుటె స్వాతంత్ర్యసిద్ధి సుమ్ము!
 అదియె లోకాభ్యుదయ హేతువైన విధము.

11

కం॥ సతి పతియందును దత్తుతి
సతియందును సర్వమయునిఁ జక్కనఁ గనుచున్
ధృతిమెయిఁ బరస్పరసహా
యత నాత్మవివేక మొప్ప హర్షింపఁ దగున్. 12

కం॥ తనసతి తనయెడ నెటు మనఁ
దనకింపగు నటలె తానుఁ దప్పక యెప్పుడున్
దనసతి యెడలను నడువఁగఁ
గను నిర్మలుఁడొకఁడె నూపె ఘనుఁ డననొప్పున్ 13

కం॥ వైవాహిక సంస్కారము
కేవల శాస్త్రాత్మికమగు క్రిడయైన దే
హావసరపు సంబంధము
గా విమలవివేకి గనఁడు ఖలమతి తక్కున్. 14

మ॥ తమవా దేహమనఃప్రవృత్తులను సధ్యాత్మప్రవృత్తాళి ను
త్తమ ప్రత్యాదుల భావిలోకవిమలత్వప్రాభవాళిన్ బ్రపం
చమునం దన్నిట జోక్యమున్నదగు సంస్కారంబెయో పెండ్లి జో
క్యము సంఘంబునకు మతంబునకు లేదంటన్ నిజంబున్నదే! 15

మ॥ ఒక కుక్కింభరతాప్రయోజనమునే యూహించుచున్ భోజనా
దికముం గూర్చుట, కామవాంఛలనెత్తుప్రింగోరి పెండ్లాడు. టా
ర్డికలాభాప్తికే విద్యనేర్చుటయు, స్త్రిప్రాప్తివాంఛన్ బఠో
పకృతిక జేయుట మూర్ఖకృత్యములుగాఁ బల్లంగ నాలింపవే! 16

చ॥ మహితసుఖాసుఖంబులు సమానముగా వహింపఁ దోడుగా
విహితవిధుల్ పొనర్చి సుఖవీచులఁ దేలఁగ మంచిజోడుగా
సహితభవాద్ధి దాటఁ బ్రవమై తనరారు సశీమతల్లినిన్
బహుసుఖసాధనంబయిన పట్టి యచేతనవస్తువే కనన్! 17

చ॥ గృహిణియనంగ స్త్రీయుఁబరికింప గృహస్థుడ వీపునొంటచే
గృహమునకీచ నాధుఁడవు కేవల మామె తదీయదాసి యం
చహితములౌ తలంపులను స్వాంతతలంబునఁ జేరనీక న
ద్విహితగతిన్ గనుంగొనుచుఁ బ్రేమనుగౌరవమొందుచుండుమా 18

చ॥ ఎవరిమతానజారు తమకే యితరుల్ కడులొంగి వర్తిలం
గవలె నటంచు నందులకుఁగా నవమార్గము లెంచికొంచునుం
టవలనఁ గాదె కాఁపురమనన్ సరకంబటుతోచు నైజని
త్యవిమలసౌఖ్యవర్తనకు దవ్వయి, భూపతి పంశదీపకా! 19

ఆ, వె॥ సౌఖ్యనరకములకు సతియేకారణమాట
జాడలెరిగి సతిని వాడవలయు
సతికి నర్హగతులు సమకూరకున్నచోఁ
బతికి దేశమునకు భద్రమున్నె ? 20

క॥ మణికంకణమున నాకం
కణమును మణిచేత నొప్పు కరణిని నీ స్త్రీ
మణి నీచే నీకన్యా
మణిచే నీవును నమేయమాన్యతఁ గనుఁడి ! 21

చ॥ పన నిలనోపుచున్ శిశులభర్తల నిల్పుచు దై హికంబు మా
నసికముఁ దాత్వికమ్మును ఘనంబగు శక్తులయందు స్వచ్ఛతన్
రసభరితమ్ము రంజనకరమ్ము రమాయుతమై కరమ్ము సం
తసమిడు గీము గోము నిడు నల్యగురీతినిఁ జెల్వఁ దేవలెన్. 22

క॥ సతిసాయమునన్ సమ్మతి
ధృతిమై పితృదేవహూనిబుణముక్తిని గాం
చి తరించు నుపాయముఁగని
చతురతవర్ధిల్లి సుఖయశంబులఁగనుమా! 23

కం॥ అని యిటు లానరపతి మా

శినిగూర్చి వచించి మాని లీలగనా బా

లనుఁ గని పలుకఁగఁ దొడఁగెను

ఘనమ్మదుగంభీరరీతిఁ గౌతుక మెసఁగఁ.

24

కం॥ పూతుఁడు సుగుణాస్వీతుఁడు

ధూతప్రాపంచకోగ్రదుర్భాస్సగుణ

వాతుఁడు ప్రతిభాతీతుఁడు

ప్రీతిమెయిన్ బలుకఁ దొడఁగెఁ బ్రియసుతఁ గనుచున్.

25

చం॥ గురుకులవాసమందెఱిగికొన్న మహత్తరతత్త్వమెల్ల భా

స్వరగతి సర్వమాక్రియలఁ బాటిలఁజేయ గృహస్థమార్గమే

యిరవగు నాశ్రయంబగుట నీవు తదగ్నిపరీక్షయందుఁ జె

చ్చర జయశీలవై యశముఁజేకొనుమమ్మ, కుమారికామణీ! 26

చం॥ నరులును సందడుల్ గనని నట్టడవిన్ బ్రబలాగమాంత వా

క్సరణి మెలంగునీవు జనసంఘములందు సమస్తవై భవా

భిరతులయందు నెట్టులు గభీర సునిశ్చలితానుభూతిమై

బరఁగెదవో కనక మహితవై భవమజ్ఞేనటంచు నెంచుమా! 27

చం॥ ఎవరు కలట్టిసర్వధన మీశ్వరభిక్షగనెంచి యంట కెం

దు విఘ్నలై మహాధృతిని దుఃఖసుఖంబులలెక్కలేక తా

మవిరళరీతి నాత్మనిభులౌదురొ వారె పప్రపంచజన్యదు

ష్టవికృదులందుఁగూలక యశస్సుఖముల్ గనుచుండఁరెప్పుడున్. 28

చం॥ ఎఱుఁగుదురెల్ల వారు పరులెవ్వరి కేనియుఁ జెప్పువట్ల గ్రం

ధరచనలందు నీతి, తమదైనికజీవనమందు నీతి మా

ర్గరతిని వర్తిలంగను నఖండవివేకగుణాధ్యుఁ డొక్కఁడే

ధరస్తవనీయుఁడౌ బుధుఁడు దానిమతిన్ విడఁబోకు మెప్పుడున్! 29

చం॥ పతిహితకార్యవర్తనలపట్లను దాసిని, యోచనాదులక
హితసచివున్, సురూపముననిందిర, నోర్పునఁబృథ్వి విందులం
దతులితమాత, హాసశయనాదులరంభనుఁ బోలి నాధు సం
తతసుఖవార్ధిక చేల్చి గురుతంగను మెల్లపు డిందు నందునన్. 30

చం॥ సకలకళావిశేషములఁ జక్కని విద్యలభేషజంబులం
బ్రకటితలీలసేన్చి గృహరాజ్యము నెల్ల స్వతంత్రవృత్తిఁ గొం
కక నడుపంగలట్టి యధికప్రతిభాదులనొంది సాధ్విభ
ర్తకు శిశుపాలికిం బహువిధంబుల బాసటగావలెం గదా ! 31

మ॥ పతియం దీశ్వరభక్తి పిన్నలయెడఁ వాత్సల్యశక్తిన్ భట
ప్రతలిన్ భూతదయాప్రసక్తి సమమర్త్యశ్రేణిరక్తిన్ గుమా
ర్గతలిన్ భూరివిరక్తి ముక్తిని గనంగాసక్తియున్ యుక్తియున్
సతతానందముఁ బండితాదరము నిచ్చులీ గల్గి వర్ణిలుమా ! 32

మ॥ బలవిద్యాగుణశీలసంపదలచే భాసిల్లి కాంతామత
ల్లులు స్త్రీ ధర్మము నెందు నిల్పంగలరో లోకంబు నందందెనూ
వెలయున్ సౌఖ్యవరంపరల్ సతము భావిప్రాభవోపేతరీ
తుల స్వీయార్థకపాలిఁబెంచుపని యెందున్ వారియందుంటచేక.

చం॥ ధనము ఋణమ్ముదోషతతి దానము మాన మగౌరవంబు నా
స్థను గృహలోపసాలి మతితాపము వృత్తిరహస్యముల్ నుమం
త్రనిచయమున్ బయల్పడుపరామి యెఱింగి సతీపతుల్ సతం
బును వెలయన్ వలెక బరులపోడిమి నోర్చి సమున్నతస్థితిన్. 34

గీ॥ ఒకరిగౌరవోన్నతుల కింకొకరు భంగ
మావహిలనీక ధర్మనిత్యతనుఁ బ్రబలి
తగువరస్పరాభ్యుదయసాధనము లనఁగ
దంపతులు మన్న భవిస్వర్గతలముగాదె!

చం॥ పతిసేదేనంచుదానుసేడి భర్తయలక్ష్మ్యము నూపెనంచుదా
నతుల విలక్షణంబు గొని యాతఁడు విద్వేను మానఁ దాను మా
ని తలిరుఁజొడికంటె నతినీచత నాతఁడు వాని కంటె నీ
చత విరిబొడియున్ గొనుచు సంఘము నొంచగరాదు దీనతన్”

కం॥ బహురీతుల నిటు లాముని
తుహినకరాననను గాంచి తోషమ్మునఁ బె
క్కుహితమ్ములఁ బల్కి నుతా
సహవాసినులదెసఁ గాంచి సరభసలీలన్.

37

కం॥ పరిచయముమాత్రనే మన
మెరియునువిడ మనకుఁ గన్న నెట్లుండునొకొ
యరయఁగ సహవాసమునకు
సరియగు సంగంబులేదు జగతిం జూడన్.

38

కం॥ తనయావియోగభవయా
తన నెల్లను మాని బహువిధంబుల నిటు చిం
తనఁజేయుచుండ నరపతి
తనపురముంజేర యత్నతత్పరుఁ డగుటన్.

39

శా॥ ఆకాంతామణితోడ నాతని పురస్కాంతంబుఁ జేరంగ వా
రాకాంతున్ బతిమాలినఁ ముని యరణ్యంబందె నిల్వంగఁ దా
సాకల్యంబుగఁ గోర్కిఁ బూనుటను రాజన్యుండు తత్సేవకై
చేకూర్చున్ గడుయోగ్యమైన భటరాజిన్ దద్వనాంతమ్మునన్. 40

చం॥ సకలజనంబులన్ దగిన చాయల తేఁడు బహూకరించి మా
నికి వినయంబుతోఁప నతినిం బూనరించి వధూసమేతుఁడై
ప్రకటజయధ్వలుల్ చెలఁగ వాహనమెక్కి చమూసమూహ ము
త్వకలుషభక్తి వెంటఁ జన నాత్మపురాభిముఖంబుగాఁ జనెన్. 41

మ॥ భువనానందముగాఁగ షోడశకళాపూర్ణేందుఁ డారోహిణీ
భవశాక్షి మణినట్టు లామెఁగొని భూదారుండు తేరెక్కుచుం
డ వియోగంబున శోర్యలేక మదిమంద్రాటంబునున్ బూని యా
యువతీలోకము యోగియున్ నిలిచి రత్నత్కంఠ నిశ్చేష్టులై . 42

మ॥ వనితాలోకముఁ దద్రుషిప్రవరుఁడున్ స్వాంతంబు పర్వుల్ గొనన్
గనుచున్ నిల్చిరి మంత్రముగ్ధులటు రంగ ప్రేక్షకుల్ వోలె నా
తనిఁ దత్స్వందనముం దదీయవితతధ్వానంబుఁదద్ధూళిఁ ద
ద్దనదక్రాదికచిహ్నముల్ కృమత సంతన్ వట్టియాకాశమున్ . 43

క॥ ఇరుదెసలనుండి వదలిన
యిరువునకే పొగనువిడుచు చేగెడి పొగబం
డ్లరహిని వెనుకకె దృష్టుల
మఱలించుచుఁ జనిరి రెండునై పుల వారల్ . 44

క॥ ప్రజలెల్ల సంతసింపగ
సుజనస్తుత భూవుండరిగె నురుచిరలీలన్
నిజపట్టణాభి ముఖుడై
ధ్వజములు బిట్టెగురుచు శుభవార్తలఁ జాటన్ . 45

చ॥ 'భళిమనరాజువచ్చె' ననువాడు 'వియోగముదున్నహంబుఁగా
మెలగితి' మన్నవారలు 'నమేయగుణాన్వితయైన లేమ ని
మ్ములగొనిఁనాఁడు మంచిదియె పో!' యనియెంచి ముదంబురాశివీ
చులఁ గడుఁదేలి నిర్మలత శోభిలువారును నైరి తత్పురిన్ 46

క॥ తమయేలిక యొకతన్నినిఁ
దమిఁబెండిలియాడి పురికి దాపైన యుదం
తము నెఱిగి జనులు తమతమ
తమకంబుల నుత్సవప్రతిఁ బ్రకటింపన్ . 47

కం|| తత్సమయంబున వారల

యుత్సాహము ప్రేమభరము నుత్కంఠయు నా

యుత్సవములుఁగై సేతలు

తత్సంతోషమును దెల్పు ధాతకువశమే !

47

కం|| నవదంపతులను కనుగవ

నవలోకించిన జనంబు లయ్యిరువురి రూ

పవీలాసభూరిసంప

త్సువిశేషంబులను మిగులఁ జూక్కెడువారై .

48

ఉ|| ఆన్నిటికన్న నిత్యమును నన్నిరవద్య ప్రవర్తనంబునం

దెన్నికఁగన్న సద్గుణము లెన్నియొ చూచుటచేత నామెఁగ

న్గొన్నజనంబు, రూపమునుగొన్నగుణంబులపుంజమంచు లే

మ న్నుతిఁజేసి బిట్టమది మన్ననసేయనివాడులేరటన్ .

49

ఉ|| ఆమెయుఁగూడ డంబము నహంకృతియున్ గరువంబు నాదిగా

సేమియు దుర్గుణంబు లొకయింతయు లేక సమస్తజీవులం

బ్రేమను గౌరవించుచు ననేకవిధంబుల నెల్ల వారిలో

గీమున వన్నెకెక్కి మనఁ గేవల ధార్మికమూర్తియో యనన్ . 50

ఉ|| పిన్నలఁ గన్న బిడ్డలుగఁ బెద్దలఁ దద్దయు దేవునట్లుగా

నెన్ను సఖీలలామ యెఘఁడెంతయు మారని హర్ష చిహ్నపుం

గన్నులలేమ సర్వజనగణ్యతనొందినరామ స్వప్నమం

దు స్నయరీతిపీడని పథూమణి యామె యమేయ యెందులన్ . 51

చం|| ఘనచరితాధ్య తా నచిరకాలములోన నె యెల్ల వారి మ

న్ననలనుఁ బొంది సర్వసుగుణంబుల ప్రోవగుచున్ నిజేశు నె

మ్మనమును జూఱఁగోఁగలిగి మంజులవాగ్విభవాభిరామయై

యనితరసాధ్యసద్యశము నందఁ గడిందియు రాజ్యమంతటన్ . 52

మ॥ పురమం దేయొకమూలనో యొకఁడు సంబోధించి నిశ్చేయసా
తరుణీరత్నము జన్మవంశము జనిస్థానంబుఁ బ్రశ్నించినన్
వరరాజ్ఞీమణి సద్గుణప్రతితియున్ భవ్యస్వరూపంబు నె
ల్లర ముగ్ధాత్మలజేసి తద్విషయమెల్లన్ మర్వజేసన్ గడున్. 53

మ॥ సకలైశ్వర్యములందియున్నను దదైశ్వర్యమునన్నుని స్వీ
యకథన్ విస్మృతినొంద కామె తన కామైశ్వర్యవారాశి కం
తకు సంబంధము గురైటుంగుటను దద్దంగాన సమ్మోహ మొం
దక యర్హంబగురీతి వర్తిలి దిగంతఖ్యాతిఁ గాంచెన్ గడున్. 54

చ॥ ఉరమున సర్థదేహమున నూరువునందు ముఖమ్మునందు స్వీ
యరమణులన్ వహించిన యనంతరసోత్తరులౌ మహామహుల్
వరయుగమందు బిట్టుఁ గనుబట్టు వరస్పరమైతియున్ దమిన్
గరుణయు స్వేచ్ఛ మున్నగు గుణంబులఁ గన్గొని వింతనొందరే! 55

గీ॥ సంపదాదులసంగంబు చాలఁ గలిగి
స్వీయసత్యంబు విస్మృతిఁ జేయలేదు
సంపదాదుల సంగంబు నడలఁజేయ
సంపదలఁ దృణీకారంబు సలుపలేదం.

56

మ॥ అనయం బన్నిటియందు మోదము నెయనోన్యంబు సేకూర్చుచున్
ఘనవిశ్వంబును జేమిదగ్రప్తి సతమున్ గన్గొన్ను విశ్వంబుచే
తనుఁజేమింబునఁ గాంచఁగాఁబడుచు నేతద్దంపతుల్ రూపమం
దిన యీనందరసమ్ముకో యనగ నుద్దీపించి రెంటేనియున్. 57

మ॥ కమనీయౌత్తమ హాసశోభిత లసత్కంజాత వక్త్రంబుచే,
నమృతంబు నిరసించు స్వచ్ఛమృదుభవ్యప్రేమ వాక్యాళిచే,
సమలంబైన విశాలమానసముచే నాపద్మవత్ప్రాయతా
క్షి మనోనాధుని మానసమ్మున కతిక్షిప్రమ్ము గానెక్కడిన్. 58

కం॥ రమణీయత సనుకూలత

సమలిన మానసమునందు నన్నిట సమమై

యమరిన సతి గల పురుషున

కమ రేశత్వమ్మికెట్టి హాయినిఁ గూర్చున్.

59

మ॥ బలవిద్యాధన రమ్యతాదుల సమత్వంబబ్బి పద్మాక్షియి

మ్ముల నెంతే ననుకూలయై పతికి నింపుఁగూర్చుఁటేపొల్పి వా

రలకారోగ్యసుఖాయువుల్ విధిక్రపార్ద్రాస్వాంతుడై కూర్చ ని

శ్చలతన్ వారలు కాలఁదన్నరె సురేశత్వం బలక్ష్యంబునన్! 60

ఉ॥ ఆధరణీశుఁడున్ గృహమునం దిటుమోదమహాబ్ధిఁ దేలుచున్

బాధలఁబాపి స్వప్రజల భవ్యసుఖమ్ములఁ దేల్పుచున్ ప్రజా

రాధితుఁడయ్యె నన్నిటఁ గరమ్ము సమర్థతఁ గ్రాలి లేడు భూ

నాధులయందుఁదత్సముఁడనన్ యశమందె సమ స్తదిక్కులన్. 61

చం॥ అతిసుకుమార ! మారజనకా ! జనకామః ! కామదాహకా

శ్రిత ! శ్రితపాల ! పాలితశచీహృదయేశ ! దయేశ ! యాశసం

స్తుతఘననామ ! నామపరితోషితసమ్మనికాండ ! కాండని

ర్జితరపుధీర ! ధీరగుణసింధువరా ! వరజానకీవరా !

62

సుగంధి. భానువంశపారిధిక్షపాకరా ! మనోహరా !

దానవేంద్రభూరిగర్వతాడనప్రభావరా !

మానిశేఖరస్తుతో త్రమప్రభావభాసురా !

జానకీసనీహృదంబుజాతదివ్యభాస్కరా !

63

మాలిని. అమలినమృదుహాసా యర్కకోటిప్రభాసా !
 విమలకమలనేత్రా ! విశ్వుతోద్యచ్ఛరిత్రా !
 సుమతి వినుతనామా ! సూర్యవంశాబ్ధిసోమా !
 విమతతతివిరామా ! విశ్వవిఖ్యాతరామా !

64

ఇది శ్రీరామాను కంపాకటాక్షలబ్ధకవితాధారేయ కౌండిన్య
 గోత్ర పవిత్ర ముత్యవంశ పయఃపరావార రాకా
 సుధానిలయ కామేశ్వరాంబా సూర్యనారాయ
 ణార్య తనయ విబుధవిధేయ
 శ్రీ సుబ్బారాయ ప్రణీతం
 బైన నిశ్చేయసానంద
 కా వ్య మ ం ద లి
 ద్వితీయాశ్వాసము
 సమాప్తము.

శ్రీ

నిశ్చేయసానందము.

—: తృతీయాశ్వాసము :—

కం॥ శ్రీ జానకీసతీ హృ

ద్రాజా ! రాజాధిరాజ ! రాజితతేజా !

తేజోమయ మునిదివిష

ధ్వాజా ! భూజానిరాజపూజితరామా !

1

మ॥ ఋణమున్ వహ్నియు మేఘమున్ జనుఁగు నెంతేజిన్నదై తొల్లదా

రుణమా రీతిని వృద్ధియై పిదప మీఱున్ గాఢకష్టాలిఁ బ్రే

రణమున్ జేయుచు ! నల్ల శంకతోలిఁ బ్రారంభించుచో స్వల్ప కా

రణమై పిమ్మట వృద్ధివంది నెతఁగూర్పంజాలు నెన్నానికే, 1

చం॥ తరుణి క్రమాన పూర్ణహిమధామసమాస్యసు బుత్రికామణిఁ

గరము సురూపసంపదలఁ గంతు జయంతులఁగేరు పుత్రు, భా

సురగతిఁ గాంచి వర్ధిలెడు చొప్పున గన్గొను భాగ్యమబ్బుటన్

బురజనులందు వర్ధిలెడు మోదము మేరనుఁ దెల్పు శక్యమే ? 3

చం॥ క్రమమునఁ గొంతకాల మటుకాగ జనంబుల మోదమంతయున్

సమయఁగఁ జిత్రమొప్పుఁగ విచారము, నీను, నశారనంబు, ద్వే

షము జనియించి వృద్ధియయి సర్వజనంబులఁజేగుచున్ సభా

ళి ముఖమునన్ బయల్పడి బలీయముగాఁ గననయ్యె నెల్లడన్. 4

చం॥ ఎటజనియించి యుండెడినో యేరు నరుంగఁగ లేని యామె తా

నటు తమరాణియాటయుఁ దదాత్మజుఁడుఁ దమరాజ్యమేల నుం

డుటయును మేలుగాదనెడి నూతనభావము లుప్పతిల్ల సం

కటపడి రెల్లరున్ గ్రమముగాఁ బురిజిన్నలుఁబెద్ద లచ్చటన్. 5

చ॥ ప్రేమంబూసిన యేని రాజు కడు సంప్రీతిక వివాహంబు నే
భామారత్నమునైన జేసికొనుటల్ భావ్యంబగున్ గాని మా
సీమన్ బాలనసేయ ను త్తమకులప్రీతి సంతోషం
ధీమంతుండె నమహ్మండంచు మహితో ద్దేకంబువారొందుటన్ . 6

గీ॥ గుజగుజలు మారి పై నభాగోష్టి జేరి
యాయనమ్మతి పకటన నధిగమించి
సాముదాయక విజ్ఞప్తి సరణి మాటి
కగమత మంతిపుంగవుని నిర్బంధపఱుప.

7

ఉ॥ ఆ సచివాగ్గణ్యుడు ధరాధిపు జేరి నయంబునన్ నతిం
జేసి వచింప నూరుకొననేరక గుడ్లను నీరుగ్గక్కుచున్
వీసముదాచ కెల్లెడను విస్తృతమైన సమస్తభావమున్
పూసలుగుచ్చి నట్టులు నృపుండువినక వచియించియాపయిన్ . 8

గీ॥ సర్వవిధముల యత్నంబు సలిపి కూడ
వారి తీవ్రత దాను మార్పంగ లేమి
తెలిసి కలిగిన ముద్దుబిడ్డలను వదలు
నెడల నుంత శాంతించునం చెఱుకపఱుప.

9

మ॥ ఒడయం డద్ది సమస్తమున్ విని తదీయోద్వేగసర్వస్వమె
క్కుడు శ్రద్ధన్ గమనించి తా బ్రజల్పై గోపంబునం బూస క
ప్పడఁతిం దత్కుల గౌరవంబుఁదన తేపన్ లాతులూహించు తె
ప్పడశక్యంబగుటన్ దదీయనచనంబుల్ యుక్తమే నంచుదాక

10

మ॥ “తలకొని యామె జన్మము విధమ్ముగలట్టులు పైకి దేఱి ని
చ్చలుఁ బోనరించు యత్నములు చక్కగ నాగెడిలోన నింత లిం
తలుఁ గడునాపరాకపయి దార్కొను నివ్వధి గాంచ సర్వరీ
తుల విధిచోదితంబనియె తోచును నాకది మార్పశక్యమే ! 11

కం॥ కోసలదేశములో నీ

నా సంగతి బయలుపేయ నతిచతురత నెం

తేనలుపు ప్రబలయత్నము

లీనరికి ఫలించి యున్న నిది కలుగునాకో !

12

చం॥ ఎటువిధి తోయు నావిధి న యేగుచు నాపంగగాని దానినో

పుట విధికార్యమై యెదుటఁ బొల్పెడు కార్యము జంకులేక యా

త్కలమతి స్వార్థబుద్ధి మమతల్ విడిచేయుటకాక సుంతమా

ర్చుటకును వేసిరించుటకు శూలికి శక్యమే? మంత్రి శేఖరా !” 13

కం॥ అని యిటు కొన్నిటి సంగతు

లను విశదముగాగ నయ్యిలాపతి యామం

త్రినిఁగాంచి వలికి పిమ్మట

మనమున యోచించి సుంతమారని ధృతితోన్.

15

కం॥ ఏతత్సమ స్తముం దన

నాతికెరింగింపఁ గోరి నరవరుఁ డా భా

మాతిలకముగల సౌధము

నాతతధృతిఁ జేరె నచిపు నటకున్ గొనుచున్.

15

ఉ॥ “జంకఁడు చీరికిం గొనఁడు సుఖము వేగిరపాటు చెందె నీ

వంకననండు సుస్థిరతఁ బాయఁడు హాసయుతాన్యమందుఁ గో

పాంకములేనిఁ దేఁడు విధియట్లు విధించె ననండు, బాపురే !

శంకరుడైన నాతనికి సాటియె సుస్థిరమానసంబునన్ ! 16

గీ॥ భప్పులును ఘనప్రేమైకభాజనులును

అమలులుఁ బసికందులునుఁ బ్రాణాధికులును

నై న కన్న బిడ్డల వీడ నడుగు నపుడు

కందుఁజెందని ఘనుఁడెందుఁ గలుగునొక్కొ !

17

గీ॥ స్వీయపట్టణ మనలంపు శిఖలఁ దగులఁ
గనుచు శాంతిమై నిలిచిన జనకుఁ డొకఁడు
పూర్వది ముండెనటంచుఁ జెప్పదురు గాని
యట్టి నిస్సంగు నేడిట నరయఁగంటి, 18

ఉ॥ మంచియొ చెడ్డయో జరుగ మాటికిమాటికి దానిఁ గూర్చి యే
యెంచుచుఁకార్యముల్ విడుచుహీనుఁడొకఁడు, నొకింతయెంచినకా
బ్రాంచితకార్యరాజి విడువక జనకుండెడు భీరుఁ డొక్కఁ డొ
క్కించుకయుక బాసంగనటులే స్థిరుఁడొమహానీయుఁడొక్కఁడుకా. 19

కం॥ ఈలీల సచివపుంగవుఁ
డాలోచన సేయుచుండ నాలో వృపుఁ డా
లోలాక్షి యెదుటఁ దెలిపెఁ బ్ర
జాలోకపుఁ గలకలమ్ము సకలముఁగ్గిమతన్. 20

మ॥ తనప్రాణమ్ములకన్న మిన్నగ ననంత ప్రేమమై గాంచి పె
చిన యాబిడ్డల నిచ్చివేయుమని ప్రశ్నింపంగ నాలేమయి
ట్లనియెన్ మెల్లన మందహాసగతి వక్త్రాబ్జంబునన్ మార్పు నొం
దని స్థైర్యంబునుఁ దెల్పఁగాఁబతికి నుద్యద్భక్తితో మ్రొక్కుచుకా. 21

శా॥ “ఈమాతృమ్మున కేల నాకడకు మీరేతెంచి వాక్చుట్టల్ !
వోమాలోకము భర్తృవాక్యసరణిన్ వర్తించుటే కాని వే
రేమైన న్యచియించు టర్హమయి యున్నే ? భేదభావంబులం
దేమాతృంబు సతీపతుల్ మనిన వారేకాత్ములం టాప్పునే ?

మ॥ మనయ్యివై భవముల్ శరీరములు శుంభల్లీల సర్వప్రజా
ధనవృద్ధంబులు తత్ప్రయోజననియు క్తంబుల్ తదానంద వ
ర్ధనమాత్రప్రకటంబు లొట నవి సొంతమ్మంచు నాత్మేచ్ఛఁ ద
ద్వినియోగమ్మునఁ గాక యవ్యయగురీతిన్ జేయగా భావ్యమే? 23

శా॥ ధృత్యుత్పాహబలాదులయ్యనిమొనన్ దీపింపగాఁజేయుటక,
బ్రత్యూహమ్ముల రాజ్యవృద్ధికరమా ప్రిఖ్యాతకార్యావళిన్
బ్రత్యేకంబుగ నీవిసుంగు లనువుల్ పాయంగఁగాకిట్టు లీ
యత్యల్పంబగు ప్రాయమందు విడుటక స్వాంతంబువంతంగొనున్

మ॥ సకలంబౌ మనసంపదాదులును నేనర్వేశుకారుణ్యదృ
షికిఁజాత్రంబయినంతఁగల్గెడినొ తచ్చిన్నాత్రునేర్పాటుచే
నొక వేళన్ విడనైన నందుఁగల యేవోకొన్నిటిన్ నేఁడు, దా
నికైన చింతనుఁబూను టర్హగతియకానే ప్రాజ్ఞులెవ్వరికిన్!' 25

చం॥ అని ముదమార నిర్దురగు వర్భకులక బిలిపించి ప్రేమమై
ననుపమనుందరాంగులగు నానుగుణాకరులన్ గరంబుఁబ్రీ
తిని గడుముద్దులాడుచుఁ బరింగని బిడ్డలనొప్పగించె నా,
పిన నిల కశుగ్లిర్దురకు వేఁ గడుధారలు కార నేటులై. 26

శా॥ ప్రారబ్ధస్థితిచే బాసంగెడు సుఖప్రాప్తిన్ వ్యధాప్రాప్తినిన్
స్ఫారాహ్లాదము దుఃఖమున్గనక యెవ్వండ్లోపఁగా నేర్చు! దా
నారీతిన్ సుఖదుఃఖసంహతుల నిత్యంబుక గనుంగొంచు యో
గారూఢస్థితిఁ బాయకుండును బుధుం డానందసంపూర్ణుడై. 27

చం॥ ఇరువుర బిడ్డలన్ గొని యహీనశమంబున తేఁకు మంత్రి శ్రే
ఖరుని కరమ్మునన్ గరిము గౌరవమొప్పఁగ నుంచినన్ బ్రజో
త్కరములుగాంచి వారల యఖండవిరాగము నెంచి బిట్టన
చ్చేరువడిరందుఁగొంద రిటుచేసితిమేయని కుందిరాత్మలక. 28

ఉ॥ వారలలోన కొంద రతిభాసురబుద్ధివిశాలులంచుఁ బెం
పారినవారు 'వారలను నా రహి మీఱ మనంగనీయ భూ
దారుని బుద్ధిమాతీ పెడదారినిజేరిన, వారిఁగ్రమ్ముటన్
జేరిచి 'రాజ్యమిచ్చు నడఁ జేయునదేమి' యటంచుపల్కినన్. 29

కం॥ కృమమున నేతధభిపా)

యమె యుక్తమటంచు జనములందుఁ బలువు రా

సమయంబునఁ బసిపాపల

సమయించి శుభంబుఁగూర్చు సమయము సేయన్.

30

కం॥ అటు లవ్వారలు పల్కెడు

స్ఫుటవాక్యంబులకు సచివపుంగవుఁ డెంతే

గటకటవడి 'యర్భకులను

నటవికి ననుపుటలు చాలదా!' యని వారిన్.

31

ఆ.వె. వారివారి వాదవారంబులను మార్చి

ఉత్తమమగురీతి నొప్పగించి

అతిరయంబుమీర నర్భకు లిరువుర

సంపిన్నైచే వారు హర్ష మొంద.

32

మ॥ జరిగెన్ బిమ్మటఁ గొన్ని వర్షము లటుల్ శాంతంబుగా నైన ను

ర్వరకున్ రాణిగ వారుకోరుకొను సద్వంశోద్భవన్ రాజు తా

సరయన్ లేడిక నాప్రజాప్రతినిధుల్ యత్నంబులెన్నేనొ జే

సిరిగా కెందును గాంచలే రటులు వాసింగన్న కన్యామణిన్. 33

మ॥ అలినీలాలక యామె యుండ, నికఁదా నన్యంగనన్ బెండ్లికి

గలయంజూడఁడు తేఁడు. వారుగనిసం శాంతామహాన పుండ్ర

నలభూకాంతుని పెండ్లియాడఁగల యబ్బైక్షిన్ గనన్ జాల రి

ట్టులు గాలంబగునంచు సందడులు బిట్టుక రేగె రాజ్యంబునక. 34

మ॥ అతివన్ దత్తుతి పూర్వరీతిగ నరణ్యంబందుఁ జేర్పించి స

మ్మతిమై వారలరీతినే నుముఖతన్ బద్మాక్షికై యత్న ము

ద్దతిఁ గావింపక రాజ్యమేలఁ గలసత్సంతానమేరిగా

నతఁడొంగలవాడటన్న నుడి రాజ్యంబును మాన్త్రోగఁగక.

35

చం॥ అది విని ధారుణీరమణుఁ డావిషయమ్ము సతీలలామ కు
న్నది కలరీతిఁ దెల్పుటయు నాతి ననుస్తము నాలకించి నె
మ్మడిఁ బదిలంబుఁ జేసి పలుమాటలు బరేశుఁడలంచి నాధునిన్
సదమలభక్తి మొక్కి నువచిపరిపాక మెలర్ప నిట్లనున్. 36

గీ॥ “ఆగమాసాయులును సనిత్యములు సగుచుఁ
బాలుచు వైభవాదుల రాకపోకలందు
మోదభేదాళి నరుఁ డొందఁ బోలు నొక్కొక్క
తనకు వానికిఁ గల్గు భేదంబుఁ దెలిసి 37

చ॥ జనహితకార్యమై యిది యెసంగుట, మీరలు కూడ నిట్టలే
యొనగుప మేలటంచు మది నూహనొనర్చుట, నంతికిఁజే నా
కు నిక హితంబు కల్గునొకొ! కూరిమిమీఱఁగఁ గాన కేగి యా
ఘనుఁడగు సన్మునీశ్వరు సఖుండధృతిన్ భజియింతుఁ గ్రమ్మఱు. 38

గీ॥ అంచులకుఁ గట్టబడి నట్టి జ్యోతుఁ ద్రొవఁ
దగ యథాస్థితిఁ గొను బాణదండ మట్లు
పౌరవాసకారణులగు మీరు విడినఁ
బూర్వ వసవాసమున కేను బోదునుండు ! 39

చ॥ ఎసఁగు సుఖాసుఖమ్ముల కొకించుక మాటని పూర్ణశాంతితోఁ
బసమెయి సర్వకార్యముల వర్తలఁగల్గిన మేటి నేర్పుతో
మసలఁగట్టి మానవుఁడే మానవులం గడు మిన్న కాని యే
దెస కెదితోయ నాదెస నతివ్యధఁగూలెడు వాఁడు మర్త్యుడే? 40

మ॥ ప్రజలం దే యొక మాటనుం బడని దివ్యంబౌ పథంబందు బి
ట్టుఁ జరింపంగల యద్వితీయ చరితాధ్యంజైవ శ్రీరామచం
ద్రు జయింపన్ దగు ధీరవర్తనులు మీతోరంపుఁదీర్చిన రీ
తిఁ జరింపం గని ధన్యఁగాఁగలుగుటకే దేతుక్కు మజ్జన్మము’ 41

మ॥ అని హర్షంబు మెయిన్ వచించి మహితోద్యత్ప్రేమ నొక్తున్నట్టి
దన ప్రాణేశుఁ గవుంగలించిఁగొని కాంతారత్న మొక్కింత సే
పునకున్ లొపలి కేగి భూషణతతిన్ బుట్టంబుల స్వీడుచున్
వనవాసార్హపుదుస్తులంగొని ప్రయాణంబై పతింగొంచుచున్. 42

ఉ॥ “ఎచ్చట నెంతదూరమున నీతనువున్నను స్వాంతమెప్పుడున్
ద్వచ్చరణాంబుజాతముల పజ్జనె నుమ్ము నిరంతరం బిటుల్
హెచ్చగు ఇత్తఁ గ్రాలెడు, నహీనచరిత్రక ! దూరమెట్లు భా
స్వచ్చిరమైతి కీఁగలదు భంగమొకింతయు నెట్టివారికి!” 43

గీ॥ బర్హి మేఘంబులకు నవోత్పల హిమాంశు
లకును బద్ధినీ దిననాథులకును దూర
మెంతయుండిన మైత్రి కేయెగ్గు కలిగే!
దూరమెందు నుజనమైత్రిఁ ద్రోయఁ గలదె! 44

ఉ॥ స్వాంతము మీపయిన్ దను వవారితలీల వనంబునందు న
త్యంతము నిల్చియుండును, ధరాధిప ! పట్టునుబట్టి యయ్యయ
స్కాంతమునుండి లాగఁబడి క్రొలు నయోమయ సూచినోలె నీ
చెంత నె దృష్టిగల్గి విధిచేత వనస్థలి నేను నిల్చినన్. 45

మ॥ అతులంబైన విశాలభావములు సొమ్మై మీకు పెంపారుటన్
సతినిం బిల్చి పరిస్థితుల్ తెలిపి స్వేచ్ఛన్ యుక్తమార్గంబుఁజొచ్చి
తరింపన్ దరుణంబుఁగూర్చితి, యశశ్శిగోరిమాన్కాటలన్ జతు
రత్వంబునఁ గానకంపక, కృతజ్ఞు నీకు, ప్రాణేశ్వరా ! 46

చ॥ సకలజనంబు సంస్తుతులు సల్పఁగ సద్గుణశోభితండవై
ప్రకటవివేక మేర్పడగ రాజ్యజనుల్ క్రడుమెచ్చునట్టి నా
ధ్వజిఁ బతివై సమస్తమగు దివ్యసుఖంబులఁ బొందుచున్ బ్రజా
ళికి సుఖదాయకుండవయి లీలమెలంగుము ప్రాణనాయకా! 47

శా॥ ఏనారీమణి నిన్నుఁ జీకొనిన నేనీర్వ్యంగోపంబోను, నూ!
నేనీదాన నెగాన ! నీజయసుఖానీకాదులే నావిగా
నానందించుచుఁ దద్వనాంతరములం దావాసముం జేయుదున్
నేనట్లుంటకుఁ జింతనొందకు, పని నే మోదమే పొందుటన్ . 48

కం॥ కృపమాత్ర మెపుడు నాపై
నృపనాయక వీడఁజోకు ! నీ వేగతిగా
విసినస్థలి వసియించెద
నపరిమితప్రియము నయము హర్షము నెసఁగన్ ! 49

శా॥ ప్రేమంబెంతయు నాపయిన్ గల మిముఁ వీడక మహాదుర్లభం
బై మత్ప్రేమము పోవనున్నను ద్వదీయా నేశముంగొంచు మీ
యామోదంబె మదీయమోదముగ మత్స్వంతంబునందెంచి యీ
సీమఁ వీడుచునుంటి మీపటమె మచ్చి త్రంబుగన్ హత్తుచున్ . 50

స॥ సురుచిరహాచు దృష్టజనశుద్ధికరమ్ము శుభావహమ్ము భా
స్వరకరుణామయమ్ము సువిశాలము సంతతమందహాసభా
సురమును దీర్ఘ నేత్రయుగళోభిత మార్యసుసేవ్యమానమై
వర లెడి నీముఖేందురుచిభావన దీపిక నాకు కానలోన్ . 51

చ॥ బహు జన్మార్జిత భూరిపుణ్య ఫలసర్వస్వంబునై! ఘోరదు
స్సహాదుఃఖిపరివిదారకంబు విలసత్సౌఖ్యప్రదంబున్ శుభా
వహమున్ సంతతచింతనీయమగు నీపాదాబ్జయుగ్మంబుబ్ర
త్యహమున్ ధాన్యముఁజేసి కొందుబలమున్ దత్తాన నేనొందగన్

చ॥ అని నృపమాళియొద్ద సెలవందుచుఁ చిన్నలమందహాసరా
జిని, ఘనులకానతిన్, సములశ్రీకరదృష్టిని, గౌరవించుచున్
వనికెఁబ్రయాణమై చనె నృపాలుఁడు మంత్రీకి నర్హరీతిమై
వని వనితామణిన్ విడిచివచ్చుట కాజ్ఞానాసంగి పంపఁగన్ . 53

క॥ తప్పనిసరిగాఁ దనపై
నప్పని భారంబుఁ బడుట కాపగనుంతే
నప్పడు శక్యముగామికి
నప్పట్టునఁ జింతముని యాసచివుండున్.

54

శా॥ కార్యోద్వేగము వారువప్రతతివే గంబున్ గడున్ మీర సౌ
కర్యప్రాప్తకయోజనావళియుఁ జక్రింబట్టుదొర్లంగ, నా
దార్యోదంచిత రాణివైపు మదియున్ దత్పట్టణాశన్ దదీ
యార్యస్తోము సహార్యధైర్యఘనదేహంబున్ జనన్ గానలోన్.

శా॥ నానాడున్ దనకాపరానిగతినిన్ వ్యాపారముల్ సీమసెం
తేనిఁ జిత్రిముగాగ మారుటయుఁ దానే మార్పునున్ జేయలే
కానారీమణిఁ జేతులారగ నరణ్యంబందునన్ జేర్పగా
నొనాకర్మముఁ గాంచుచున్ సచివుఁ డత్యంతవ్యధాపూర్ణుడై. 56

మ. 'యతివేషంబునఁ గోసలావనిని నేయత్నించి యెట్లెట్లా యీ
సతిమాన్తల్లి యొనర్చినట్టి చెయివుల్ సర్వమునున్ బైకిఁదె
చ్చితి నైవన్ దదధీశుఁ డామెఁగనఁ బిచ్చింజెంది దేశంబుపీ
డి తదారంభముగాఁ గనంబడమి నెండెన్ మన్నహాళాలతల్. 57

ఉ. మర్మములేని నిర్మలిన మానసమేర్పడునేని యుక్తహా
కర్మమునర్తునేని మహికాంతుడురాణియు నెట్టివేళలన్
ధర్మముతప్పనట్టి మహితప్రతిభాన్వితులేని దేవుడే
ధర్మముఁబోచునేని యిటతప్పక నాకృషిసాగి తీరెడిన్' 58

ఉ. గణ్యతమీరు. పుణ్యుడయి క్రాలెడి దీనశరణ్య దుర్గమా
రణ్యగహానిరాట్రుమవిరాగమనస్కుల సత్ప్రభుత్వనై
పుణ్యమునందు గణ్యుడగు భూపవరేణ్యశరణ్యునంత బ
హ్మ్యాని నట్లు జూడ మనసాడక యేమొ సనన్ దినేశుఁడు. 59

మ దినమెల్లన్ బలశౌర్యములైఱుయ మందేహాదిదైత్యాళి సం
హాననక్రిడను సల్పి నిజశౌర్యాటోపముల్ గగ్గఁ జే
సి, నిరాడంబరమూర్తియై కమలిసిచేతంబు లల్లాడఁగాఁ
జనె దిక్పక్రముచాటుగా నినుఁడు విశాంతిన్దానన్ జూచుచున్. 60

కం. స్ఫురితతరచారుచామీ
కరహాయఖరపరివృత్త శేణు ఘన రాగమునా
నరుణహరిద్రగభస్మలు
ఖరకరుఁ డరిగిన పథానఁ గనఁపడె నంతః. 61

చ. సమముగ జారచోరజనసంఘముదావహమై యటం గ్రమ
కగ్రమత బ్రపంచమంతయు సరాసరిగా మసిఁబూసినట్లు గా
థముగనుఁ గన్నుఁగన్నుగనుటల్ గడుఁగవ్వమునొచుఁదోష సం
తమనము నిండ్ నేకమునొనర్చుచు లోకము వెల్ల వేల్పిడిఁ. 62

చం. సచివుమనంబునందెసఁగె సాంద్రతమంబగు సంధికారపుఁ
నిచయమె రేగి యెట్టెదుట నిల్చినటుల్ నివిడికృతంబు బి
ట్టచలమునై తమంబెఱ్ఱఁగ నందునముందున కేగలేక తా
నుచితముగాఁదలంచె సచివోత్తము డుడునఁగొంతనిల్వగన్. 63

గీ॥ ఇనుడుగుంకినతటి రాజ్యమునను రేగి
పలు తెరంగుల లేచు శక్తులను బోలె
ఇనుడు గ్రుంకినతటి నభిమునను దార
లొక్కఁడొక్కఁడు కనిపించె నోజవెలయ. 64

సీ॥ ప్రభుకార్యములఁ దీర్చుపనిపై ని
దినరాజు నిల్వఁజేసిన ప్రతినిధి యనంగ
నౌషధలతికాళినభివృద్ధినందింప
విధివిధించిన నైద్యవిదుఁ డనంగ

కలచేష్టగమనింప నలచిత్రగుప్తుండు
జగములనిల్పిన సాక్షియనంగ
సృష్టిని సాగింప శృంగారమును బెంపఁ
గామునితోడైన ఘనుడనంగ

గీ॥ నఖలజీవితవనసుసౌఖ్యప్రదుండు
మహితహిమకాంతికాంతసమస్తలోకుఁ
డనుచు ఘనకీర్తిగంట సుధాంశుఁడనంగ
నలరె డంబునఁ గలువజ్జే డంబరమున.

65

చం॥ జనహితకాంక్షుఁడౌ నృపతి సద్యశమల్లు సితత్వమొప్పు కాఠీ
తిని జగమెల్ల వెండికరణిన్ గనజేయుచు సర్వలోకజీ
వనముగ నొక్కటన్ బ్రకృతిపక్కున నవ్వినయల్లు నిండుజ్యో
త్స్ననువెలయించె లోకమునుదద్దిమధాముండుమోహసంబుగన్

మ॥ ఒక గ్రంథాన నొక్కొక్కసంగతిని నత్యుత్సాహియై గొంచు స్వీ
యకవిత్వంబునఁ జేర్చికొంచుఁదనదుర్వాప్తపారముల్ దాచు నా
కుకవింబోలుచు భాస్కరాదులకడఁ గొన్నట్టి తత్కాంతి భూ
మికెజూపించుచువెన్న భాగమును నెమ్మిక్ దాచుఁచంద్రుండుతాన్.

గీ॥ తమమునందును సుఖముదృష్టమగుఁగాని
హానివృద్ధియుతెమ్ము వ్యయమ్ము మితము
నంచుఁ దెలుపంగ నేమొ నయ్యబ్జవైరి
యించుమించుల కాంతుల నిచ్చునిశల !

68

చం. అధిపులచే ముహుర్ముహురుదద్భుతశిక్షలనందుచున్న నె
వ్విధముననైన స్వీయపదవిన్ విడలేనినియోజితం బలెన
విధుండు కళంకియై యుడుల పేరిటి సభ్యులఁగూడి యెట్టులో
కథనడిపింపఁ జూచెడునుగా పదహీనుండు గాక చామరెన్.

69

మ॥ తగులీలన్ దమ దేశమభ్యుదయమందంజేయ భూనాథులెం
తగ శక్తుల్ గలిగించినన్ జనులకున్ దర్శన దుఃఖంబు నీ
యంగ నుద్యోగితలంచునట్లు శశి యుష్ణాదుల్ దినేశామలొ
ద్దంగొనున్ గాని జగాలకిచ్చునవి వంతల్ శైత్యకాహూదులున్. 70

ఆ.వె. ఆలరుబోడి ఘక్కుమని నవ్వి నవిధాన

పుచ్చపువ్వులొకట విచ్చినట్లు
పిండియారబోయు వెరపున వెన్నెల
వెలయు వేళ మంత్రి విసినమందు.

71

మ॥ వసుధామండలమున్ సుధామయముగా భాసిల్ల సేయంగ నో
పు సుధాంశుం దుదితుండుగా సచిపుడప్పుజ్యన్ మహారాజ్ఞినిన్
వెన వీడ్చించు దిశాతలుల్ వతెనె తెల్వించొందు సంశుద్ధమా
ననమేపొందఁ బురమ్ము సేరగఁ బ్రయాణంబయ్యె నమ్మంత్రియున్.

శా. తద్రాజ్ఞీ భవితవ్య మేమగునొ యేతన్నాయక గామిణుల్.
తద్రాజ్యంబున నేమొనర్తురొ నిజోద్యద్యత్న మేమానొ యే
తద్రాజవ్యవతంసుధర్మవిధమేదారిం బ్రవర్తల్లునో
భద్రంబేగతిఁ గల్గునో యని తలంపంజొచ్చె నెంతేనియున్. 72

గీ॥ ఘోరమృగముల కూరంపు టారవములు
సతులసంకుల రుక్మీర వావళియును
సతిమనోహరవిసినదృశ్యప్రకరము
చలితుఁజేయపు వాని యోజనలవలన.

74

కం॥ పాపృణ్ణీరదవారము
లొ వెలసెడి మెఱపుకరణి లోదమమెడలం
గా వెలిగెడి యూలోచన
మా విజ్ఞానిఁ దేర్ప నాతఁడాపురిఁజేరన్.

75

చం. పలువురు నేకుతంత్రములొ పన్నుచునుండి తదీశురాక నె
ట్టలొ విని మెల్ల జారెడునటుల్ దిననాధునిరాక వేగుచేఁ
దులిసియొక్కొక్కటే యడు లదృశ్యముఁగా శశి వట్టుబడ్డదొం
గలగురునట్లు తెల్లనయి కానగ నెయ్యెనుమంట వింతగన్. 76

అ.వె. కాలవశత నొకట జ్ఞానవాసన సోక
వ్యాప్తతమములెల్లఁ బాయుకరణి
సురుచిరంబుగాఁగ సూర్యోదయము దోఁపఁ
దమములెల్లఁ గ్రమతఁ తలఁగఁ జొచ్చె. 77

గీ॥ పృజలు గ్వర్తించు దుష్టవర్తనము మూల
కుక్కరొక్కోయటంచు నాకుక్కుటములు
జీవనంబులు స్థిరములు కావుకావ
టంచుఁ గాకులు కూసె దిగంతములకు. 78

చ॥ తమనమువోవ నీరజవితానము లుబ్బున లేవ శీతవా
తము లిల వీవ హైమకణతండము తల్లలాడిపోవ దు
ర్దమఘనజారచోరనికరమ్ములు మూలలదూరు లేవ నా
ద్యుమణి నభస్థలిన్ బాడిచె నుత్తమలోకము సంస్తుతింపగన్. 79

గీ॥ ఘనతమోవృత్తమైన యజ్ఞానిహృదయ
మున మహాశాకిరణ మట్లు బొల్చిపొడమె
ఘనతమోవృత్తమైన జగమ్మనను స
హస్రికరముల పృథువు శకాశయందు. 80

గీ॥ గుములుగాఁగూడి విహరించు నమితమైన
తూబరములాది భీరుజంతతతు లెల్ల
హరికిశోరరవాస మాయమగునట్లు
లుడుహిమాంశులు సనిరి నూర్చుండు వాడమ. 81

శా॥ ప్రోద్యన్తేఘసమావృతుండయిన సూన్యం డాత్మతేజోరమక
జోద్యంబొప్పఁ దదంబుదప్రతతినిన్ సూక్ష్మంబుగాఁ ద్రోలి ని
ర్భేద్యజ్యోతిఃజెలంగునట్లు నృపుఁడున్ వేధించు కష్టావళిక
దద్యత్నంబునఁద్రోలి దీ ప్రింగన నాత్మన్ మంత్రియూహించెడిన్ 82

మ॥ ధరణీజాహృదయాఙ్గమిత్త్ర ! జలదోద్యదాత్ర ! సిరేజనే
త్ర ! రసోదంచితసచ్చరిత్ర ! విబుధత్రాణైక దీక్షాపవి
త్ర ! రణోద్ఘాటితశత్రుగత్ర ! బుధసంతాపాటవీపీతిహహ
త్ర ! రఘూద్యంశపవిత్ర ! ధీరనుతిపాత్ర ! మిత్త్రగోత్రోద్భవా 83

భూతిలకము: శిష్టజనావళిపోషణా! నృపశేఖరాస్వయభూషణా!
దుష్టనిశాచరభంజనా! పరితుష్టమానసరంజనా!
దృష్టివినిజ్ఞతదానావా! నిజధీనముద్ధితమానవా!
స్పష్టలనద్గుణభాస్వరా! మహిజాహృదంబుజభాస్వరా! 84

తొదకము: కామ్యఫలప్రదగౌరవనామా!
సామ్యజనస్తుతసద్గుణధామా!
రమ్యశరీరనిరాకృతకామా!
భూమ్యధిపస్తుతభూపలలామా!

ఇది శ్రీరామాను కంపాకటాక్షులబ్ధకవితాధారేయ కాండిన్య
గోత్ర పవిత్ర ముత్యవంశ పయఃపారావార రాకా
సుధానిలయ కామేశ్వరాంబా సూర్యనారాయ
ణార్య తనయ విబుధవిధేయ
శ్రీ సుబ్బారాయ ప్రణేతం
జైన నిశ్చేయసావంద
కా వ్య మం ద లి
తృతీయాశ్వాసము
సమాప్తము.

శ్రీ

నిశ్చేయ సానందము.

—: చతుర్థాశ్వాసము :—

కం. శ్రీజయబలదచరిత్రా!

నైజదయాపూర్ణనేత్ర! నారదగాత్రా!

భూజానికులపవిత్రా!

భూజాహృదయాబ్జమిత్ర! బుధనుతిపాత్రా!

1

శా. శ్రీయందున్ విభవంబునందు గడువాసిన్ గన్నవాడైన నె
న్నోయిక్లట్టులపాలుజేసి మతిశాంత్యుత్సాహముల్ పాయఁగా
జేయున్ గర్మమదెట్టిచిత్రమొకదా జేజేలనుంగూడ! వి
క్షేయజ్ఞాతయు నొందకుండు నె విరక్తిప్రాభవోపేతుఁడై!

2

ఉ. కాననమందు రాణివిడి గణ్యచరిత్రుఁడు బుద్ధిసాగరుం
డానయవర్త కట్టిగతి నాపగలేమికి నంతయేనిఁ దా
నాననమెత్తలేని త్రిప నందుచునుండుటఁజూచి నాయకుల్
వానిసమర్పరిగ నె భాషణజేయుచుఁ దేర్చిరెంతయున్.

3

చ. కృమమున నాసుశీల నటుకాననమందున వీడువార్త రా
జ్యమునఁ బ్రకాశితంబగుట 'నట్టిసులక్షణపోవ నింక సా
ఖ్యముఁ గననేర్తుమే' యనుచు నాడెనువారును 'నట్టియద్వితీ
యమహిళ నింకఁగాంచ'మని యాడెనువారును నైరితత్పరిన్.

4

ఉ. అందలికొందఱన్నిటను నానరపాలునకర్తమైనదా
సుందరకన్యకామణిఁ జూచి వివాహము నల్పితీరఁగా
డెందములందుఁ దీవ్రమగు రేవలఁబూనుచు నన్నియేని యె
న్నందగు కన్యకామణుల నవ్యవటంబులఁ దెచ్చిచేర్చినన్.

5

క. ఎన్నెన్ని చిత్రపటముల

నన్నరనాయకులుదెచ్చి యధిపున కిడుచు

నన్నరపతి యందొండును

నెన్నక యన్నిటినిమున్నె యెంతయుదోసెన్.

6

చ. అన్మతము నెట్టి వేళలను నాడియెలుంగనితేడు నచ్చకుం

డిన నొకకన్నె నచ్చినటు నెమ్మివచింపంగలేడు తజ్జన

మ్మునకు ముదమ్ముగూర్పు, నిజముంగన నాతనియాత్మకైక్లజా

లిన పటమాజనమ్మునిడలే, రిటు వంతను బొందిరెంతయున్.

7

ఉ. రమ్యతయున్న నుండదటప్రాభవ, మొక్కెట నద్దియుండినన్

సౌమ్యతశూన్య మద్దియు నెసంగినచోటఁ గులంబు నందువై

షమ్యముదోచు నందుంగడుజక్కంగనున్న మత్కల్లోటునై

భూమ్యధిపాగ్రగణ్యుమది పూర్తిగనొండును నచ్చకుంటచేన్.

8

మ. కడకానాయకు లెన్నియేజతనములీ గాఢమ్ముగానల్పి యె

క్కుడు తస్కంతియు సాయమున్ సలుపఁ జేకోగల్గిరాసింధురా

జిడుతత్పుత్రికచిత్ర మిట్టిగని యయ్యేణాక్షియే నచ్చితీ

రెడునాభూపునకంచు నెంచికడుహర్షింపంగనై రెల్లరున్.

9

మ. సకలంశౌశుభలక్షణంబులను భాస్వద్వర్తనంబందు రూ

పకళాశోభలఁ బూర్వరాజ్ఞివలెఁ దత్పద్మాక్షి భాసిల్లి యిం

చుక 'ప్రాయంబున లేతయై చురుకునన్ సుస్ఫారలావణ్యమం

దకలంకమ్ముగమంట నాపెను నృపుం డాసించు'నంచెంచుచున్.

10

ఉ. వారు దదీయచిత్రమును పార్థివచంద్రునికెచ్చి యామెను

స్ఫారగుణాదులన్ మిగులసంస్థుతిచేసి వచించి యట్టి స

ద్ధీరనులక్షణాఢ్య తమ దేశముఁ జేరిన సర్వశోభల

వ్వారినఁ గల్గితీరునని వారు పదింబది పల్కుచుండగన్.

11

ఉ॥ కన్యకలక్షణావళులఁ గాంచఁగ నట్టివయంచు రాజనన్
 ధన్యతనందురీతిగ నె తజ్జనులెంచి నృపాలుచిత్ర మా
 కన్యకకందఁజేయఁగ నఖండగుణాన్వితయైనయట్టి యా
 మాన్యయుఁ దచ్చరిత్రము సమస్తమెఱింగికొనంగఁ జూచుచున్

శా॥ కర్ణాకరికగా నరాధిపుఁడు మున్ గాడంబుగా నెంతొసం
 పూర్వప్రేమ వివాహమాడిన పువుంబోడిన్ మహాసత్త్వసం
 క్షీరంబౌవనమందు వీడెనని పంకేజాక్షియాలించుటన్
 దూర్వాప్రక్రియ నామెనొక్కపరి దానున్ జూడఁగాఁ గోరినన్. 13

చ॥ తడవులనుండి దేశములదద్దయుఁగుమ్మరి చెందుచున్న య
 యిడుమలు నాఁటితోనుడుగ నెంచుచు నుండెడువారి కామె య
 వ్యధువునఁ బల్కునానుడు లపారముగా వ్యధఁగూర్చె నింతకున్
 బడిన వ్యధాళి వ్యర్థమగుమాదిరి తోచుటచేత వారికిన్. 14

క॥ పిడుగులు నడివడిఁ బడియెడు
 వడువున నుడివిన నుడువుల భయపడిరి కడున్
 బడతుక నుడివిన వడువున
 నుడివిన నప్పడఁతి కేమి నుడువునో యంచున్. 15

క॥ అవ్వార లవ్వీధిని బడు
 నెవ్వగఁ దిలకించి మంగిరినేర్పుమెయి ధృతిన్
 నివ్వటిలఁజేసె వారల
 కవ్వనిత గుణాళిఁ దెలిపి యతివిఫలముగన్. 16

మ. సచివాగ్రేసరుఁ డాధరాధిపుని పజ్జన్ నిల్చి సర్వస్వమున్
 వచియింపన్ బటమందు లేమఁ గనులన్ గంటాదిగా నన్యకా
 ర్యచయంబేమియుఁ దోచ కొక్తపరిఁబద్మాక్షిన్ గనన్ గోల్కతోఁ
 చుచువాత్సల్యమొ పేమయో కలఁచునంచు స్పల్చితేడంతటన్

కం॥ ఒక పరివనమునువిడి యూ

రికిరమ్మని రాణి పేరఁ బ్రేమంబున లే

ఖక నొండు వ్రాయ నదిగొని

యకలంకుడు మంత్రి వోయె నావనమునకుఁ.

18

మ॥ “కడుధర్మంబున బద్ధుడై త్నమఁగొనంగా వెట్టిగా చాప్త్య మే
చెడి వేళన్ గడుఁగూర్చుఁగాఁగఁ, దటిసీక్షింపన్ దరిసెల్పు నా
తఁడు నిప్పగుఁడుగాఁగ పేయమతిఁ గుత్సకర్మనై ముఖ్యమూ
నెడివేళన్ విరనుండుగాఁ దల చుటల్ నీచంబు ధీరాత్మునిన్.” 19

శా॥ ఎంతే నీగతినున్నతస్థితిని మంత్రిశుండు డెందంబునన్
జింతంజేయుచు భక్తిరక్తిగదురన్ నిశ్రేయసానందులం
దెంతే బాల్చెడిసద్గుణంబులనుఁ దానేగెన్వనిన్ జేర స
ర్వాంతర్యామినిఁ దాఁతలంచుపని సామంజాటకున్ మ్రొస్తుచున్

శా. ఉత్సాహంబున సద్ద్విజావళులతో నుత్కంఠమై బాడుచున్
వాత్సల్యంబున నేణులంగలిసి సద్భావంబుమైనాడుచున్
జిత్రంవిత్సుఖరూపలీలను మానింజేరి భాషించుచున్
సత్సంగత్యముమై గుణిక్మతమహానందముతోఁగ్రాలుచున్. 21

చం. తన చిరునవ్వు వెన్నెలల దద్వనమెల్లఁ గడుకబ్రకాశితం
బొనరుచు చున్ మృదుప్రేమలోక్తుల నవ్వనచారిణీసఖీ
మనముల నుల్లసం బిడుచు మంజులభాషలచేత సేవచే
మునిహృదయప్రమోదదగఁ బొల్పుచురూపముఁగొన్నమోదమై

శా॥ ఉత్కంఠన్ మునిరాజునొద్ద నిగమాంతోక్తుల్ విమర్శించు నే
తత్కంఠాజనసంస్తుతాంచితచరిత్రన్ లేమ నిశ్చేయిసన్
దత్కంఠారమునందుఁ జూచి వినయోద్యద్భక్తిమైమ్రొక్కి తా
ముత్కంఠున్సచివుండు లేఖకనుఁ జేనుంపంగ నారాణియన్. 22

ఆ. వె. “కర్షమునఁ బొసఁగు నగణ్యచిత్రంబులఁ

దెలియఁగలుగువారు గలరే యెందు ?

సంభవముల వడి నసంభవములు సేయుఁ

దలఁపనట్టివనులు గలుగఁజేయు

చ. ఒకనియనుగ్రహంబునకు నొక్కనియాగ్రహదృష్టికిఁ మఱొ
కొకనిమహోన్నతస్థితికి నొక్కని నీచపునుస్థితికిఁ జనుల్
ప్రకటితకర్మమొండె నుడువందగు కారణమంచు నెంచనే
రక యితరంబు నెంతరపురా, కతమంచు విమోహులైకడున్.25

శా. పంకేజాసనవాసవప్రముఖదేవస్తోమమున్నూడ ని

శృంకప్రక్రియ నిచ్చఁగిప్పఁగల ప్రజ్ఞంగల్లు నాకర్మమీ

వంకన్ రాజ్యముఁ జేరనన్న నియమింపన్ బోవ కింకేటి కా

టంకం? బెల్లరునన్నుబంపరె సుహృష్టస్వాంతులై' యంచుదాన్

చ. తలఁపఁగ నామగదీన్ నిలుచు తద్విభుహాసయుతాస్యచంద్రమం

డలమునుఁగాంచుచున్ నిలుచు డంబున నాతని భూరిసద్గుణా

వళియు విశాలభావములుఁ బాయకనాదుమనంబునందు ని

చ్చలు వెలయున్ గదా! నృపుని సంతతదర్శనమెట్టిభాగ్యమో?27

శా. ఆధీరాత్ముని యాజ్ఞచేత విధిచే నత్యంతమున్ బద్ధనై

యాధారంబు నృపుండుగా వనిని నేనావాసమున్ జేయ నెం

తేధన్యత్వమునొందెనొక్కొ! పురమర్చ్యేష్టంబునన్ నన్ను

మన్నాఁడుం డచ్చటికేగుదెమ్మనుచు నానంబుచ్చినం బ్రేముడిన్?”

కం. అని యిటు పరిపరివిధములఁ

దననాధుని సద్గుణప్రతిత్తి మతి యో

చనసేయుచు నిశ్చేయస

తనదు ప్రయాణప్రయత్న తత్పరతఁ గడున్.

చ. ముదుసలియొద్ద నామెహితము న్ననగోరెడు పాణితుల్యతా
ముదితలయొద్దనున్ సెలవుఁబొందుచుఁ బెంపుడులేళ్లఁ బ్రీతిమై
గదిసి సఖాలదుగ్రివి సుమకాండములొక్కటముద్దుపెట్టి తా
గదలె నమాత్యుఁ డాయితముగా నొనరించిన తేరు నెక్కుచున్. 30

శా. ఈనిశ్చేయస కానవీడి పురికై యేతెంచు టాలించుచున్
దాసేమెంచెనోకాని, సింధుపతి, యుద్వత్సత్సభన్ జేసి, యా
యానందపర్భునిన్ జనావళినినయ్యజ్ఞాక్షిని నిశ్చేయసన్
దానాహ్లాసముఁజేసె గౌరవమహాసందంబు లేపొందగన్ 31

మ. సచివాక్రేసరు ప్రోద్భలంబుపయి నానర్వంసహాపాలకుం
డుచితంబౌ పరిహారమున్ సతియు సత్యత్కంఠమై నాయకా
ళి చమూరాజియు వెంబడింపఁగ మహాలీలన్ సభన్జేరఁ గో
రి చనెన్ భావిగతిన్ రవంతయున్ నేరీతిక విమర్శింపకే. 32

శా. ఈరీతిన్ దమదేశమున్ వదలి నుం తేదూర మవ్వారలే
తేరన్ యుద్ధపువాద్యముల్ పిదపఁ దద్విఖ్యాత్యుపైన్యంబుపై
నారాచమ్ములు రాగ 'సింధుపతి తన్మర్యాదకై యెంచి తా
నారీతిన్ బొనరించియుండు'నని యూహంజేసి రవ్వారలున్. 33

చం. క్రమమున ముందువెన్నల నగణ్యబలమ్ములు మూగి బాణవ
ర్షముగురియంగ నెల్లరుఁ గరమ్ము మహద్భుతమంది ముత్తిధీ
రమతిబయల్పడక దుగ్రినిఁగ్రాలఁగఁజేసిన మోహరానను
త్తమగతి నిల్చి సల్పిరతిదారుణరీతి మహాహవమ్ముటన్. 34

ఉ. శౌరియు సీరి భార్గవులు చాలగ నోడు ప్రతాపమొప్ప భూ
దారుని నాటినంగరవిధానమెసంగె మహాద్భుతంబుగా
నారవిజీవభార్గవుల కందగరాని విచిత్రలీలఁ బెం
పారెను ధీరధీపతిమ నాసచివాగ్రిణి గాగ్రినాడటన్. 35

చం. అధిపుప్రతాపశక్తియును నాసచివాగ్రణిమంత్రయుక్తియున్
మధురవచః ప్రభావయగు మానినియుత్సుకవర్ణకోక్తియు
త్యధికమయైన తత్ప్రజలప్రాంచితమా ప్రభుభక్తియున్ మహా
నిధులయి యుగ్రరీతిగ ననిన్ బాసరింపగఁజేసె వారినిన్. 36

శా. ఆ సైన్యంబలకోసలాధిపుని సైన్యమ్మాటయున్ రాజులే
కాసైన్యంబును మంత్రయేనడువగా నైయుంట వీక్షించుచున్
వీసంబైనను యుద్ధకారణములన్ వీక్షింపలేకున్న తే
డాసైన్యంబులఁ దూలనేసె ఘనశౌర్యాటోపమేపొందగన్ 37

ఉ. ఆహవమందు నెల్లెడల నానరనాయక మాళియై చమూ
నాహినిఁ నెల్ల వారలకుఁ బాయని యండగనై మహబలో
త్సాహములుప్పల్ల రిపుసైన్యమురిచ్చనడంగఁ జేసెఁ ద
త్సాహనవృత్తులంగనుచు సాధ్వసమందె దిద్దుతు సంతతుల్. 38

చం. మెటియలవంటి సైనికు లమేయబలాన్వితు లవ్వ దేహభూ
వరపరిరక్షితుల్ కుధరభాస్వర ధైర్యులు జూపు ఘోరసం
గరకుశలత్వముంగని యఖండముగా వెఱగంది దిక్కులన్
బరితెగిపోవుచున్న నిజవర్గముఁ దిప్పుచు వారిమంత్రయున్. 39

మ. అతికోపారుణి తాత్కుండోచు నతిశౌర్యకోధముల్ మీఱ శ
త్రుతతిన్ నుగ్గునొనర్చికొంచు ఘనవిద్యుద్వేగ మొప్పున్ మహా
ద్వతిఁ జేరంజని బుద్ధిసాగరుని యుద్ధస్యందనంబున్ వడిన్
శతబాణముల నొవ్వనేసి పలికెన్ సకౌంధుడై యీగతిన్. 40

శా. “దోర్దండంచిత చాపశింజనిగడున్ దూర్జంబుగా లాగి మ
ద్దుర్దాంతాద్భుతవిక్రమంబుమెయి నీదుర్గర్వసర్వస్వ మా
యూర్దాయంబు సమాప్తిఁ జేసి భవదీయోర్వి శుబంధింతు వే
మర్ధింతున్ భవదీయ సైన్యముల సామర్థ్యంబు దీపింపగన్. 41

శా. యతివేషంబున లోనఁజొచ్చి యెపుడోయైనట్టి సందర్భమున్
జతురత్వంబునఁ బైకిలాగి యెటా మత్సర్వంసహనాథునిన్
మతిపోవంబొనరించి త్వద్వచన సంబద్ధండుగాఁజేసి తీ
వతిదాష్ట్యంబున, గాచికొమ్ము భవదీయాధీశునిప్పట్టునన్ ! 42

శా. “సామర్థ్యంబున నేను రాజ్యమును నిచ్చల్ బ్రావకేయున్న చో
నేమైయుండునో సీతలంపుమెయి ! నేఁడిం తేలనేనెంచిన
ట్టిమార్గంబున మీరువచ్చివడుటే యెంతేనితారాకాణమా
నామానాథుడుమా ధవున్ మనుపసుస్వాంతండుగానుంటుకున్.”

మ॥ అనియేమేమొవచించుచుండ నని హాహాకారముల్ రేగె ని
మ్ముననానందస్వపుండుకోసలచమూపున్ కూరనారాచపం
క్తిని ఘర్ణిల్లఁగ నేసియుండుటను, నార్తి తచ్చమూసంతతుల్
కనగా దిక్కులులేక పారి రటతెక్కన్ మీటి యొక్కుమ్మడిన్. 44

శా. ధైర్యప్రక్రియ శౌర్యధుర్యులగు యోధగ్రామణుల్ వచ్చి సా
కర్యంబేర్పడ మంత్రినాసచిపుముఖ్యున్నహితాళిన్ రణ
చార్యుండౌ నలబుద్ధిసాగుని యాజ్ఞారీతిబంధించి యా
దార్యంబొప్పు విదేహరాజ్యమునకుద్యదీతిమైఁజేర్పగన్. 45

చ॥ ఉచితగతి విదేహకు మహాత్తమరక్షణమీయఁగా నమే
యచతురతన్ దదీయసచివాదులఁ గాచుచునుండ నర్హులన్
సచివుండధీశుఁడు నియమనంబొనరించి ప్రయాణమైరి, సై
న్యచయజయధ్వనుల్ నభమునంటఁగ, సింధుపతి గనుంగొనన్

క॥ అనుకొనని హతాత్మంఘట
ననురాజామాత్యవరుల నై జబలమతుల్
గనితత్ప్రజలెల్లరు గొను
ఘనమోదముఁ దెల్పఁదరమె కంజభవునకున్ !

కం॥ వీరరుదెంచుచునుండుట

వీరుండగు సింధురాజు విని ముదమలరన్

వీరికిఁ గౌరవమీయగ

స్వారవివేకులను బనిచె వారి కెదురుగన్.

48

కం. ఆరాజమాళియును న

వ్వారలఁ దగురీతి గౌరవముఁ జేయుచు న

వ్వారల కుచితస్థలు ల

వ్వారిగ నేర్పొట్లునేసె పాఠవమెసఁగన్.

49

మ. తనదా నెచ్చలిపిండుతో గదలి యేతస్సింధురాట్పత్ని యి
మున నిశ్చేయస నాపెనెచ్చలుల సంపూర్ణప్రభాగౌరవా
ళిని సమ్మానముఁజేసి యంతిపురి నోలిన్ జేర్చి తానెంతయున్
జనవాప్తున్ గడునిష్ఠగోష్ఠిఁ గడపెం గాలంబు మోదంబునన్. 50

శా. శ్రద్ధాభక్తుల సర్వదేశవిబుధవ్రాతమ్ములన్ జేర్చి న
ద్బుద్ధిక్ ధార్మిక శాస్త్రచర్చలను సంపూర్ణంబుగాఁజేయ సం
సిద్ధుండౌ పరిణధబుద్ధయగు రాజున్ దానికధ్యక్షుండై
సిద్ధింపక బొనరించె భూరిసభ నాసింధుక్షితీశుండటన్. 51

శా. ఆయానందస్మరాలుపాండితికి యుక్తాయుక్తసంవీక్షణా
మేయప్రజ్ఞకు వాదశక్తికిని సంప్రీతాత్ములై పండితుల
ధీయన్ వైభవమున్ బలంబొకట సందీపింఁసెనెం చెంతయేఁ
జేయంజొచ్చిరి వానిసద్గుణతతిన్ జిత్రంబుగా స్తోత్రముల్. 52

పంచ. అశేష శేముషీ యశోసుఖాభభాగభాగ్యముల్
విశేషసంపదాయుర్థిత్త విత్త వైభవాదులున్
నిశాపమాళి యిచ్చి ప్రోవ నమ్మివేడిరాబుధున్
దిశల్కడున్ వెలుంగన వ్విదేహరాజశేఖరున్. 53

చం. ధనమధికారమున్ గలిగి ధార్మికవిద్యలయందు నీగతిన్
ఘనమగు శ్రద్ధయాదరముఁ గౌతుకమాస్థయు భక్తిసౌరవా
ళిని గొని యుంట నెల్లరు భళి! యితఁడే తగురాజుటంచు బి
ట్టనుకొని రెల్ల చోటులను నాఘనసింధునృపాలచంద్రునిన్. 54

ఉ. ఆనభయైన వెనక్ విసయాన విదేహనృపాలుఁజేరి తా
నాసమయాన నంతిపురినాయితముంబొనరించుచున్న యే
దో సభలోని కొక్కపరి నోపిక రమ్మని సింధురాజునన్
దాసచివుండు వెంటఁజనఁ దత్పభఁజేరె నతండు వేషుకన్. 55

గీ॥ ప్రభుని మంత్రిని నాయకవా)తములను
నంతిపురికాంత లెఱుగని యట్టిరీతి
వారివచనంబులెల్ల నవ్వారిఁ దెలియ
వారుకోరునటులె జేర్చె వాగిమంత్రి 56

మ. అచట౯ వీలగుచోటఁ జాటున నమాత్యశ్రేష్టునిన్ దత్ప్రజా
నిచయంబున్ విభుగూరుచుండునటు నిర్ణీతంబు నామంత్రి చే
యుచు నిశ్చేయసఁ జేర నవ్వధువు నత్యుత్కాంక్షఁబిల్పింప నా
వచనంబున్నిని భూషితాంగియయి యాపద్బాక్షి యే తెంచుచున్.

మ. ఋతుపాళి౯ గునుమాకరంబువడిది న్వృక్షాళి నశ్వత్థమ
ట్లు తురంగంబుల శక్రు)వారువమటుల్ మోదాధ్యగాఁబూతగా
నుతిపాత్రామలగా నెసంగియచటఁగూర్చున్న కాంతాళి దృ
ప్తితతిన్ వెల్లెడు భూరిరూపగుణరాశిన్ రాణినిశ్చేయిసన్. 58

సీ॥ దోషరాజునిలీలఁ ద్రోసిరాజనులీల
నెఱిసొప్ప నునుసోగ కురులతోడ
పంకజారిని నెంచి పంకలుంచి హసించు
సదమల మోహనాస్యంబు తోడ

పటుతమోహరమాచు భవ్యమోదదము నో

చంద్రికంగేరు హాసంబు తోడ

నెట్టిదోషులనైన నిట్టెమార్పగనైన

నిద్రకోమలశీత దృష్టితోడ

గీ॥ చూడఁజూడంగ నింకనుఁజూచుకోర్కి

దరికిఁజేరంగఁ గుగుణాళిఁదలఁగుకోర్కి

భాషవినగ నుచ్చైర్గతి వరలుకోర్కి

పొడమి మేఱమీఱగఁ జేయు మూర్తితోడ.

59

కం. శివకేశవవిధి రాజులు

భువినేకత నామెరూపమును గొని రస స

ర్వవిమలగుణముల వెలయుచు

యువతీలోకంబునందు నొప్పెడు నాపెన్.

60

శా. ఆకర్ణాయతలోచనంబు నవసంఖ్యంబోలుకర్ణంబు శో

భాక్షీర్ణంబయి నువ్వుపువ్వునగు రవ్యంబైనచా నాస యా

యాకాశంబును బోలు నెన్నడుము సొంపైనట్టి పాలిండ్లు వ

ల్లికాండమ్ముల నేలు బాహువులు నోలిం గ్రాలు నిశ్చేయసన్. 61

మ. కని యాకన్నియ భక్తిమీర నటునాశంజాస్యపాదాల చెం

తను సంప్రీతివమస్కృతుల్ సలిపి యేతద్ధ్యాననిర్మగ్నయా

చు నిమేషంబట దేహమునృత్యంబు జంచుండువ్వి యారాణియా

పెనుబైకెత్తి శిరంబుమూర్ఛిని మహాపేక్షన్ దరింజేర్చుచున్. 62

గీ. జలజఙంబీరజంబాల జాలములును

గగనగోస్తనీగాంగేయ గజములోడు

నానన కుచాంగరాగ దృగావళియును

నుదర వాద్దేహగమనమ్ము లొప్పుదాని.

63

సీ. మందాకినీ ఘోస మందహాసముదాని
 గిండ్లనుమీరు పాలిండ్లదావి
 స్వర్ణకాంతులమీఱు భవ్యదేహముదాని
 వజ్రాలుమీఱు పల్వరుసదాని
 కాలసర్పముఁబోలు ఘనవేణి కలదాని
 కంబునుంగెల్పు కంఠంబుదాని
 స్మరధనస్సునునొంపఁ జాలుకన్బొమ్మదాని
 మీలనుబోలు నేత్రాలదాని

గీ. కంజశోభనుమీఱు వక్త్రంబుదాని
 బింబమునోబ్బులు పరివిమలోష్ఠంబుదాని
 వరమిళిందపంక్తి గొను ముంగురులదాని
 గేయమైయొప్పుసాబగునఁ గేరుదాని.

64

గీ. అతులకమసీయము విమలహర్షదంబు
 సరతమందస్మితవికాస సురుచిరంబు
 మంజులత్వజితాబ్జ బింబంబునైన
 యతిసువికసిత కోమలాస్యంబుదాని.

65

కం. రూపమునానందంబును
 నేపగుసుగుణాళిఁ జేర్చియిటులీకన్యా
 రూపము నవ్విధిఁసేయుట
 దోఁపించుచునున్న మూర్తిఁదోఁచెడిదానిన్.

66

ఉ. అన్నిటఁ దన్నుబోలు రుచిరాంగకముల్ మృదుహాసచంగ్రికల్
 దిన్ననిభాషలునలుగు లేమను, యావనరాశిఁగాంచి యే
 తెన్నున నాపినన్నిలక తేకువఁబొంగెడు ప్రేమమీఱ నా
 మెన్నిముసంబుకొఁగిలిని మేలుగఁజేరిచి రాణిపిమ్మటన్.

67

మ. మృదువాకృత్యంబుల నిట్లువల్కె నటఁదానేమేమిభాషించునో
 తుదక వ్వారిప్రయత్నమే ఫలమునందుం బొందునో యంచుఁదా
 మెదభావించుచు నూపిరిన్విడువ కెంతే నాయకుల్పాడఁ ద
 త్సుదతీరత్నము మేఱమీఱు ఘనసంతోషాన నాలింపగన్. 63

మ. సకలంబౌశుభమంగళంబులను నిష్టంబట్లు చేకూరుచున్
 ప్రకటప్రాభవశోభలంగనుచు సంవర్దిల్ల నాశీర్వదిం
 చి కడున్ బ్రేమను ముద్దువెట్టుచట నాసీమంతినిన్ దన్ను నా
 డగునాహ్వనముసేయు కారణము వింటన్ గోరనాకన్యయున్ 69

ఉ. “మీమహాసీయవర్తనము మీమృదుభాషలు మీలసద్గుణ
 స్తోమముఁ గూర్చి వించు మిముఁజూచి నమస్కృతిఁ జేచిన్సంత శో
 భామయమాను జన్మమను వాంఛను మిమ్మీటఁ బిల్వసంపితిన్
 మీమహితానుకంపను క్షమింపఁగఁగోరెద నాశీశుక్రియన్. 70

ఉ. నాకములోనివారలకునైన నలభ్యములైన సద్గుణ
 నీకముతోఁడఁగ్రాలెడు ననింద్యనరిత్రాలు మీకులొనికై
 వ్యాకులమంది శంకఁగొనువారల చిత్తము లర్కుడుండఁగాఁ
 జీకటినిండియుండు గుహాసీమలటంచుఁ దలంతు వెంతయున్. 71

ఉ. అప్పరమేష్ఠీనైనను మహాద్భుతమండఁగఁజేయునట్టిదై
 యొప్పెడి మీప్రవర్తనమె యుత్తమరీతిని దృక్కులోన్నతిన్
 జెప్పక చెప్పచుండఁగ, నిసీ! యనుమానమద్వైక్యగల్గెనో
 యపవరివారు మెచ్చునటు లన్యులికెవ్వరునుదుచే భువి! 72

చం. అతులితశాంతిదాంతల సమంచితలీలల. నాగమాంతభో
 ధితసుషభంబునన్ మెలఁగి దివ్యయశంబునఁగ్రాలుచున్న యు
 న్నతులను మిమ్మె యీగతి నొనర్చిన నన్యులు నిల్చుటెట్లు ల
 బ్బ! తలుపుచెక్కలే తినెడువారల కప్పడమొక్క లెక్కయే! 73

మ. తలలోనాల్కగ నెల్లడన్ మెలగి యుద్యత్కీర్తి నార్జించు వే
శల, మీబిడ్డలఁ జేతులార విడుకాలంబందు, సంపత్తుఖం
బులవీడ్కొంచు వసంబుఁజేరుతఱి నిష్ఠా మిమ్ము రమ్మంచు నిం
దులకు నిప్పిచ్చిన వేశ మాఱని భవన్నోదంబె చిత్రంబగున్. 74

మ. పనితాదర్శకురాలుగాఁగ మిగులన్ భాసిల్లు మీచెంత దా
సినిగా వర్తిల నెంతయేని మదివాంఛితున్ సదా కాని మ
ద్యునిదీప్తిన్లనలేని మూర్ఖజనులందున్ రాణిగామాత్ర ముం
టను వాంఛింపను సుమ్ము సుంతయిన, నానందప్రపూర్వాత్మికా! 75

ఉ. చూచినయంతమాత్రమున శుద్ధవిరోధినినైన నెట్టిసం
కోచములేని స్వచ్ఛమగుకూరిమిఁ గాలగఁజేయఁజాలు మీ
దా చిటునవ్వు తెజ్జనులయందున నేటికి రిత్తవోయెనో
తోచదునాకు, నాదుమతిదోషముచేతన యేమొ! మాతరో! 76

మ. అనగన్ జిత్రము తేనిచిత్రము మదీయాక్షిన్ గనుంగొన్నదా
ది నితాంతామితభక్తి నామహితునిన్ దేవుండుగాఁ బూజనే
యనె తోచున్ మది నన్యభావమిసుమంతైనన్ గనంబోవ నీ
జనమెంతెంతగ యత్నముల్ సలిపినన్, సర్వేశు డేమెంచెనో! 77

ఉ. దృష్టలమిమ్ముఁజూడకయు నిధతరంబును సజ్జనాశిసం
తుష్టికరమ్మునై వెలయు తోరపువర్తనమిది వింట నే
కష్టమునొందియైన మిముఁగాంచి నమస్కృతిఁజేసి జన్మమున్
శిష్టముఁజేయు నిష్టమతి శ్రేష్టతఁగల్గు నవార్యమైకడున్. 78

మ. అనిభాషించు వధూవతంసమును బ్రేమారూఢిమై బుజ్జిం
చి, నయంబొప్పుగ నాయమేయనుగుణశ్రీయైన నిశ్చేయసా
వనితారత్నము మాటువల్కుదొడఁగెన్ వాక్యంబు వాక్యంబునం
దును నేమాడునొ ఈమెయంచుజనులందున్ గాంక్షనాలింపఁగన్.

చం. “భాలికవౌటచేతను బ్రహ్మచర్యుడీరు నెఱుంగ నేరకీ
 లీలవచింతు, వేఘనుడు లీలమెయిన్ దమ తెల్వినన్నతిం
 గ్రాలుట తెల్వితేమినివగంగొనుచుంటయు నుండునే? నరుం
 డేలవ్యధాళిగుండెడు నొకించుకమార్చెడి శక్తియున్నచోన్. 80

ఉ. మజ్జననప్రకారమును మానసమందు నెఱుంగలేనియే
 తజ్జనమట్లు శంకను వితాకును బొందుట వింతయంచు నే
 సజ్జనుడున్ వచించునొకొ! సత్కులసంభవుడే నృపుండుగా
 నిజ్జగమందు గోరఁడొకొ యెవ్వడుగాని; తలంచిచూడుమా! 81

చం. జనమెటుకోరుచున్న నటుసల్పినమాత్రముచేతఁ గాని నా
 మనము నెఱుంగఁగోరుచు సమస్తముఁదెల్పినపై నమజ్జని
 చ్చిన విషయానఁగాని నృపుఁజిన్నగ నెంచకు! మాప్రజాప్రియం
 బునుఁ బరిపాలనామృదులమున్ వెలయించుఁ దదీయకార్యముల్.

మ. పరస్మైస్యప్రవిదారణంబునను, శుంభన్నీతిసంరక్షణా
 భిరతిఁ దీవ్రత తేనికర్తవ్యమయినన్ విశ్వాసులాస్యప్రజల్
 సరసంబొప్పనమంజసంబయినవౌ శంకల్ కడున్ జూపు చో
 విరనుండట్టులు వీర్యమొప్ప నణపన్ విఖ్యాతియే, యెంచుమా! 83

కం. సత్యమును దూరదృష్టిని
 సత్యంతము సరయు దేనియాత్మ దోచున్.
 గత్యంతరమిక లేకా
 శుభ్రత్యంతపథానువర్తి నుపథమే సరిగఁ. 84

ఉ. అన్నిటనామహామహుడు స్వాంతముమెచ్చిన కన్నె నెన్నుచుం
 గొన్నదిగాని తజ్జనులకోరిక బిడ్డల నన్నువీడి యీ
 తెన్నునఁ దత్ప్రజాతతులు తీరుగఁ గోరిన సత్కులార్థవఁ
 మిన్నకకొంటగాని కడుమేలును బిట్ట సమంజసంబగున్. 85

ఉ. సద్గుణపాలికిక్కుయయి సంస్తుతసర్వసులక్షణాఘ్నఁడై
సద్గతిదాయకుండునయి శౌర్యపరాక్రమరమ్యతాదిభా
స్వద్గుణమండితుండుగ యశంబును బొందినమేటిఁ జేరుటే
త్వద్గుణనీయపుణ్యమణి తప్పకనమ్ముము! శంక లేటికిన్ ! 86

శా. త్వత్సంపత్సుఖశోభలంగనుచు మత్స్వాంబునం దెంతయే
నుత్సాహంబును బొందుచుండుదునుగా కోయమ్మ! యీర్వాదులన్
ద్యత్సౌఖ్యాదులకంతరాయమును నేభావింప, నెంతేనియున్
మత్సేవాదులఁ దృప్తిజేసెదనుఁ జూమ్మా, మిమ్ముముమ్మాటికిన్ !

చం. అతివగజనృమందిన మహత్తరపుణ్యము మీఱ నామహా
న్నతుని గృహంబుఁజేరుచు ననారతసౌఖ్యములందుమమ్మ భూ
పతిమదికెక్కి నీవుభయవంశవతిత్రగ వర్ణనీయ స
త్సతిగఁ గృపాప్రపూర్ణగ విశాలమనఃపరికింపనీయగన్ !” 88

మ. ఇటులేమేమొవచించుచున్న తటి నయ్యిక్కంబ్రవేశించుచున్
భటుఁడొకండు “నృపాలచిహ్నములతో భాసిల్లు నవ్యాగతుం
డట ద్వారమ్మున వేచియుండె”నన తేడాశ్చర్యముంబొంది య
చ్చటికిన్వారినిఁదేట సంజ్ఞలననుజ్ఞం జేయ నాఁడేగినన్. 89

మ. పులిపై పులిగనింక నేదొ మునిగెంబోయంచు నచ్చోటివా
రలు సాశ్చర్యభయాదులై కనఁగఁ దద్రాజ్ఞిముఖాబ్జాననా
వళి విఘ్నమ్మునుబొంది యాగి యెచటన్ బ్రక్కన్ జనంబున్న బా
డలకున్ వింతనుబొంది రంతిపురియౌటన్ సంశయస్వాంతలై, 90

మణిమాల: శ్రీమద్రామువంశక్షీరాంబుధిసోమా !
సోమాంకముఖోద్యత్ సూరిస్తుతనామా ।
భూమీతనయాసంపూజితగుణధామా !
జీమూతసమానస్థితాంగలలామా !

మాలిని:- సరసిజనిభహస్తా సర్వలోకప్రశస్తా.
 స్ఫురదురుతరక్షీరీ సుందరోదారమూర్తీ
 ఖరకరశశినేత్రా గాఢజీమూతగాత్రా
 స్ఫురహరనుతచారా మైథిలీచిత్తచోరా!

92

తోటకము- వినయాదిలసద్గుణబృందవరా !

దిననాధకులాంబుధిదీప్తికరా
 మునిశేఖరహృత్పుటమోదకరా
 ఘనగాత్రరహజితకంబుధరా !

93

ఇది శ్రీరామాను కంపాకటాక్షలబ్ధకవితాఢారేయ కాండిన్య
 గోత్ర పవిత్ర ముత్యవంశ పయఃపారావార రాకా
 సుధానిలయ కామేశ్వరాంబా సూర్యనారాయ
 ణార్య తనయ విబుధవిభేయ
 శ్రీ సుబ్బారాయ ప్రణీతం
 జైన నిశ్చేయసావంద
 కా వ్య మ ం ద లి
 చతుర్థాశ్వాసము
 సమాప్తము

శ్రీ

నిశ్చేయసానందము.

—: పంచమాశ్వాసము :—

శ్రీ జనకసుతాహృదయ స
రొజాతజలరుహమిత్ర రూక్షకటాక్షో
త్రేజోజికరిపురాజీ !
రాజీవవిశాలనేత్ర (వకటచరిత్రా).

1

కం. వచ్చెడిసంగతులను గన
నచ్చెరువుగ నచటివారలందఱు మిగులం
బొచ్చెంబులేని యాత్రం
బచ్చువడంగ, నెదురుచూచు నాసమయమునన్.

2

ఉ. అంతట నేగుడెంచె నట కంగభవప్రతిమానరూపుఁడొ
క్కింతవయస్సుచెల్లిన యహీనబలాఘ్నుఁడు రాజరీవిమైఁ
జెంతకుబిల్చి తేఁడు తనచేరువనాసనమందుఁ జేర్చి య
త్యంతము గౌరవానఁ గుశలాదులఁ బృచ్ఛను నేయ నాతడుకా, 3

కృ. హర్షంబెనఁగఁగ గోసల
వర్షాధిపుఁగాఁగఁ దన్నుఁ బలికికొని సమా
కర్షించెనచటివారిని
శీర్షముఁదనవైపు వారుచేరిచి వినఁగన్.

4

శా. “ఈరీతిందమరీరహస్యసభయందేపారుటాలించియున్
నే రాకుండనిలఁగ లేనికతమున్విన్వించు, భూనాయకా !
ఘోర వ్యాకులమిచ్చుమచ్చరితమీకుందెల్ల మీకున్న యీ
స్ఫూరానందము భంగమొందుననుచుకా శంకింతు నాత్మన్గడున్”

క౩. అనిగాంభీర్యము వైస్యము

ననుతాపముగదురఁబల్కి మానరపతిదృ

ప్తిని నిష్టహృష్టనూచనఁ

గని తనకథనిట్లుబలుకఁగాఁజనె వడిగఁ.

6

చం. “అతులితసౌమ్యలక్షణసమన్వితయై విలసిల్లునట్టిస

త్సుతఁగని నాదుతోంటినతి తూర్ణముగా దివికేగెఁ దానుత

త్సతనొకతూరియుం దిరిగిచూడకె, తత్సుతఁజూచిపండిత

వ్రతతి మహూన్నతస్థితిని భాసిలునంచువచించె నెంతయున్. 7

ఉ. తత్తరుణీవియోగమునఁ దద్దయుఁగుంగియొక బ్రమేగఁగా

బిత్తరినోర్తుబెండ్లిఁగొని పిమ్మట నాల్గునమల్ సుఖంబుగా

నత్తఱిఁబుచ్చితిన్, బిదపనైనది యేమని తెల్పువాడ! నా

చిత్తము తల్లడిల్లు నది చెప్పఁగఁబూనినయంత నెంతయున్. 8

ఉ. ఏనొక యేడునాశ్శేసుమి యేగితిఁగానకు వేఁటఁగోరి! యీ

లోన నేనాదుప్రతిపరలోకముఁజేరుటవింటి నామెమో

ప్లేననుఁజూడనోచిఁగొననై తిని, నాడటఁపండితావళుల్

దానినిగూర్చి పల్కినవిధంబెటుబోయెనా! వింతయయ్యెడిన్. 9

కం. జననిని బోలినసుతుఁడును

జనకునిబోలిన సుగా త్రిచయ్యన నెంతే

ఘనలౌటవింసు నామెయు

ననుసరిగాఁబోలియుంట నమ్మితిబుధులన్.

10

ఉ. ఇర్వదియైదువత్సరములెట్లాగతించె ననంతరంబు: నే

సుర్వివసించియుంటిని తదుత్తమప్రతికవీడియిల్లు: నా

గర్వము సర్వముకామడిసె, గాంతయునాటగు వత్సరాలకున్

బూర్వములోకమున్విడిచిపోయె గృహస్థలిశూన్యమాగతిన్. 11

కం. తద్రీతివెతలమునిఁగెడి

మద్రాజ్యమునందు నపుడు మనలఁదొడఁగెభా

స్వద్రాచన ఫచనములఁ జం

చద్రీతి జనాళి నేలు జటియొకఁ డెలమిన్.

12

ఉ. పువ్విలుకానిలీలసరిపోలెడిరూపము దేవపూజ్యునిన్

నపుడు మతిప్రభావమును నల్వగునావరయోగిమాళి నా

యవ్వరపుత్రిచావమియు హాయిగనొక్కటనుంటయున్ గడున్

మవ్వపుఁబ్రేమఁదెల్పి కడుమమ్ముల నమ్మఁగఁజేసెలీలగన్.

13

ఉ. వంతుల తెల్వి నావలఁగ్రమంబుగఁగాంచఁగనయ్యె సంతయేఁ

దంత్రమునన్ ద్వితీయసతి తత్సతఁగానను బౌరవేయు నా

మంత్రము, నాటఁగోలెయిడుమలే పడి తేల్చుకొనంగనయ్యె మా

మంత్రులు నేను నాదునుకుమారి చరించిన కాననంబులన్.

14

ఉ. త్యాజ్యమెనన్నభోలిన యధఃపతితాగ్రణికంచ మంత్రీకిన్

రాజ్యమునొప్పగించి సుతరంజలుచోటనుఁగూర్చి యెందతే

పూజ్యులజేరి యారయుచు భోటినిగాంచుటా మేనుజంతుసం

భోజ్యుఁగా వనిన్ విడుటా పోలునటంచు వనాలఁగుప్రుటన్.

మ. చిరకాలంబుతపోగ్నిఁగ్రాలునల కాశ్చీరప్రభుండాయమన్

గరుణంజేరిచి పెంచి విద్యలిడి తాఁగల్యాణమున్ జేయుటన్

సరవిన్ వించుఁ దదీయమాని చరణాబ్జాతంబులన్ జేరి మీ

చరితంబెల్ల దదీయమానికడ నిచ్చన్వింటి, రాజోత్తమా! 16

మ. మద్భవమందెయుండినఁ గుమారిక కింతటి సద్యశంబు భా

స్వద్గతియన్ సువిద్యలును బ్రాపును బాల్పడియుండునొక్కొ! త

త్సద్గురు నిత్యసేవఫలితంబుగ నయ్యవికల్లఁగాని! యే

తద్గురుదర్శనానఁగద దక్కెను నాకసుపుల్ కుమారియున్! 17

మ. రాసని యెంతపల్కినను బ్రార్థనఁజేయుచు నామహాత్ముని
 న్నేనిటతోడి తెచ్చియిటనిల్పితి మీపురమందిరంబునన్
 గానఁగనిండుమ త్సుతను గన్నలపండువుగాఁగనొక్కమా
 తోనరనాథ!" యంచుఁగడునూర్చుచుఁబల్లుచుఁజేనిఁగాంచుచున్

ఉ. "సత్కృపమై మదీయనుతచావమిఁదెల్పి యెట్లెట్లామేమటన్
 దత్కథలన్ బయల్పరుపఁ దద్దయువీలును తెల్పినట్టియే
 తత్కమనీయయోగి, భళి! త్వత్పచిహాగ్రాణి బోలియుండెడిన్
 దత్కశలన్నిటన్ గన నతండనియే కడుతోచుమన్నతిన్." 19

కం. తచ్చిత్రకథనువిను జను
 లచోచనాశ్చర్యకోకహర్షాధ్యులుఁగా
 నచ్చటికిరాణిఁదెమ్మని
 యచ్చటనానందభూపుఁ డానతినిచ్చెన్. 20

గీ. దైవికమ్ముగ నట తటస్థమ్ములయిన
 చిత్రసంఘటనలకు నచ్చెరువునంది
 కరము నానందబుద్ధిసాగరులు దైవ
 శక్తి యద్వితీయమగుటఁ జాలఁ దలఁచి 21

కం. ఎన్నెన్నిమాల్లు రమ్మని
 యన్నను దనతోడరాని యాముని పురికిన్
 దిన్నగవిచ్చేయుట విని
 యన్నరవతి యలరుచు సచినాదులతోడన్. 22

మ. చని యారాజమునీంద్రహాళికి నమస్కారంబు గావించి య
 ర్చనలన్ బేర్చినొనర్చి యంతిపురికర్ణంబైన మర్యాదఁ దో
 డొనితెచ్చెన్ గని బ్రీతి నెల్లరును సర్కుంగాంచు కంజాళిరి
 తినె యుత్కుల్లమనస్కులై నతి ముదుద్రేకంబునం జేయఁగన్.

కం. ఆయుత్సవసమయంబున

నాయూరిజనంబులెల్ల సంతిపురి మహా

మేయానందమునక జోట

నే యెడఁ గిక్కిరిసియుండె నెంతయు నదియున్ 24

శా. ఆనిశ్చేయస మూర్తి గొన్న వినయం బాయన్నరూపంతోఁ

దా నేతెంచుచుఁ గోసలాధిపునకుఁ దద్యోగికిన్ మొక్క నా

భూనాధుండు కవుంగిలించి శిరమున్మూర్కొంచు దేహంబునే

తానెంతేమటచెఁ ట్టణంబు ఘనమోదంబందిరం దెల్లరున్. 25

కం. జనకుఁడు సుతయును రూపం

బున నొక డేరీతినుంటఁ బోల్పుచు వారల్

విననట్టికథనుఁ దలంచుచు

మునుపటి దమచెయ్యలకటఁ బొగులుచు మమలన్. 26

కం. నిష్కారణముగ నేత

న్నిష్కల్మషపుత్రులను పనిన్ విడ నెంతే

ముష్కరగతి ననియుంటకు

శుష్కంబుగ నట్లు వగవఁజొచ్చిరి వారల్. 27

కం. నిర్భరవిపులానందా

విర్భావముగాఁగ వారు వెనుకను దత్తం

దర్భంబెరుగక యాడిన

దుర్భాషల కాత్మ నడలఁదొడఁగిరి మిగులన్. 28

మ తమరాజ్ఞీమణి సద్గుణంబుల మహోద్యద్రూపమందుక జరి

త్రమునందున్ యశమందెకాక విలసద్వంశంబునక మిన్నయా

ట మహానందమునొంది యెల్లరును నిష్టంబొప్పుగా నామెపా

దములక వ్రాలి ఓమావణంబడిగి రాత్రొంబొప్పు దోషాళిన్. 29

కం. ఆనందస్థపుని సచివుం

డానందముఁ బట్టలేక యందటిలోనఁ

దానిటులపలుకఁదొడఁగెను

ధీనిధియని యెల్ల వారుఁ దృప్తిపహింపన్

30

ఉ. “ఆవిధి కోసలన్ వివిధయత్నము లామె జనిప్రకారమె
 స్తే వెలిసేయ శ్రద్ధవహించుచు నిట్టిటఁబై నివ్రాలు నా
 యావివిధవ్యధాహతుల కర్హపుమార్గములెంచి మంచు నే
 నీవిధినిందునందు వ్యధనేమియుఁదోచక మృగితిన్ గడున్. 31

ఉ. మానవసాధ్యయత్నముల మానక యన్నియుసల్పియున్ విచి
 త్రానఁ బయింబయింబడు వ్యధాహతులన్నిటినావలేక దై
 వాననె భారముంచి సలుపందొరకొంటి నమర్హమైన కా
 ర్యాన విధానలోపము రసంతయు గల్గగనీక యిచ్చుటన్. 32

ఉ. తావినిబట్టి పూవులవిధంబును, దాపునెఱుంగఁజాలు న
 స్తే విమలంబుగా నెసఁగ్గునీమెమహోత్తమవర్తనంబు న
 ద్భావము నీమెసత్కుల మవారితలీలలఁ దెల్పుచున్న నే
 నేవిధిఁ దెల్పినన్ విడువ రీయనుహాసము నీప్రజాతతుల్. 33

ఉ. వారలకోర్కె రీతిగ నె వారికిఁ బిడ్డలనప్పగింప భూ
 దారుఁడు వల్లెయంటయును దత్తుతుల స్వధియింపఁగోరు న
 వ్వారల మందలించి వెలి వారలపీడుదు నంచు గొంచు న
 వ్వారల నీనృపాలునకుఁ బంపితి నుంపఁగఁ బెంపఁగా విటవ్. 34

ఉ. బిడ్డలులేని హేతువున బిట్టును గుందుచునుంటచేత నీ
 బిడ్డలఁగన్నబిడ్డలటు ప్రేమనుఁబెంచుచు సర్వవిద్యలఁ
 దొడ్డతనంబునన్ శిశులఁ దోరముగా యశమందఁజేసి నా
 బిడ్డలు నీనృపాలునెడఁ బేర్కిపొసంగ నెసంగి రెంతయున్. 35

కం. రూపమునఁ గలదు తననతి

కాపెకు నొకయింతపోల్కియని నృపుడనఁగా

నాపెనతఁడు కోరెననుచు

నీపెను జతనంబుఁ జేసి రీనరముఖ్యుల్.

36

శా. తద్యత్సంబున వారలున్నతటి సత్యంబున్ బ్రజారాజకిన్

వేద్యంబుంబొనరించు కోరికను గావింపంగ నేనీసభన్

జోద్యంబొప్ప నమ స్తనంగతులు నిచ్చోవెల్లడిం బొందుచున్

మద్యత్నాళికః బూర్ణసత్ఫలము సంపాదించె నీరీతిగన్.

37

కం. ఆలోన నేను మిగులన్

నాలోనను వెతలఁ బడి యొనర్చిన కృషి ని

వ్వేళను మీకెఱిగించుట

పోయినదియె తోచు నాకుఁ బూర్ణముఁగాఁగన్.

38

చం. క్రీమమునఁ గోసలన్ మఱువఁగాఁబడి యుండినయట్టి రాణి జ

న్మముకథ నెల్ల నెల్లర ఘనవ్యధమై వెలిసేసి తత్సమ

స్త్రముఁ బ్రభువర్యదృష్టులకు సాగఁగఁజేసితి నందుఁగల్గున

త్యము బయలొనటంచునొకయాశను నెమ్మదిఁబూని యెంతయున్

ఉ. అందలిసత్యమాత్మఁగనిసంతనె తేఁడు విచారమంది కా

నం దిరుగందొడంగె లలనామణికై యని వించుఁ గుందు చుం

డెందమునందు తేనిఁగనులేవ నెఱుంగఁగఁగోరి చారులన్

గొందఱఁబంపి యుండితి నకుంతచరిత్రునిఁ దోడితేరఁగన్.

40

ఉ. ఎచ్చట నాన్మపాలు విధమే కనలేమింకెట్టిరీతిగా

పొచ్చెములేక యీచోత పూర్ణతనొందునలంచు నెంచుచున్

రిచ్చనుజెంది నేను నలుకేవలఁజూచుచునుంటిగాని యీ

మచ్చున దైవమీకధను మంజులరీతిని మార్చె, జూడుడి!

41

కం. ఏనీతేనిం బూని యె

లేనిన్ బంధించి యుందునేమొ యనుచు న

మ్మానిత సచివ్రుడు పొంచుచుఁ

బై నింబడె మొన్నమమ్ముఁ బట్టుకొనంగన్.

42

ఉ. సుస్తుతమైన యీసతి వచోవిధియున్ సుగుణప)కాండమున్

శస్త్రసతీత్వధర్మమును సాయముగా నిట నేనొనర్చునీ

ప్రస్తుతయత్నమంతయుఁ బరాత్పరుడే ఫలియింపజేయునఁ

నిస్తులధైర్యమే యిటులు నిల్వగజేసె ననున్ సభాస్థలిన్.

43

చం. ఎవడతిధర్మవర్తనుఁడు నిధచరిత్రుఁడునై యెసంగు నా

ప్రవిమలుఁడైన వానికిల బాసటయై నిలుచుండుఁ గోరి భూ

తవితతి కాలమున్, శిలలు దక్కిన జంతుగణంబుఁ దొల్లి రా

ఘవునకు వానరుల్ శిలలుఁ గంధియు బాసటయైన కై వడిన్.

44

మ. ఒకట౯ ధర్మపథానువర్తనునికే యుర్విస్వ్యధల్ గల్గుదుం

టకు మూలంబు శివుండుఁ దత్సముఁడు నెన్న న్నేర్తురేకాని యే

రికి శక్యంబగుఁ దెల్పు? నావ్యధలు నేకేవ్రన్ దదు త్తీర్ణనిక

వికలంబుంబొనరింప వాతఁడెపుడు? విజ్ఞానియై యుంటచేన్.

45

కం. తద్రీతింబలుకుచు మో

దోద్రోకముచేత నిలిచె నొక పరి యతడే

తద్రాజవరుల జనముల

ముదితచిత్రింబువోలె బొడగనుచునటన్.

46

కా. అత్యాసందమునొందు నా సమయమం దానందుఁడాకోసలా

మాత్యాళిన్ బిలిపింప వారలు నిజక్షానాధునిన్ దత్కథా

సత్యంబున్ గని వింతనంది రమలస్వాంతుండు తద్యోగితా

సత్యంతంబు సమర్థవర్తనల మర్త్యానీకముల్ మెచ్చగన్.

47

శ్రా. త్యాజ్యంబేయికనంచు గోసలవిభుండ వ్వేళ నవ్వారిలో
రాజ్యంబెల్ల దదీయపుత్రికకు దోరంబొప్పగా నిచ్చి తా
బూజ్యండా నలయోగిపుంగవునితో బోబోవున వ్వేళ యం
దీజ్యామండలియే దివంబయిన యట్లే వారుసానందులై. 48

ఉ. కోల్పడిపోతిమంచు ననుకొన్న శిశుల్ పృతిబాధ్యు లద్యయా
నల్పకళాధ్యులై తమఁ నల్పుగ జేరుటచేత సిద్ధసం
కల్పుండు యోగిచంద్రుండు ప్రగాఢదయన్ దయచేయుటన్ మని
దెల్పంగరాని మోదమునఁ జేరిరి రాణియు రాజు నెల్లరుక్. 49

చం. అకలుషు డాస్మపుండు తనయాపటముంగని యామెఁగాంచఁ జే
మకలనఁ గోరె భక్తిని గుమారియుఁ దన్నుపుఁ జూడఁగోరె నీ
ప్రకృతిరహస్యమారయఁ గరబ్బును నేరమి నెంచిరేదో నా
యకు లితరమ్మటంచు జన మచ్చట నెంచఁగఁజొచ్చి రెంతయున్. 50

మ. నరుకన్నన్ బ్రబలంపుశక్తి నడుపున్ నల్వొప్పగా నెల్లడన్
నరునిన్, సత్యము నీనిజంబు స్థిరమైనం గూడ నన్యున్ దనున్
సరవిన్ నేతలుగాఁ దలంచు నరుఁ డీసత్యంబు స్వాంతాన వి
స్మరణంబున్ బొనరిచుకొంటగద సంబంధుండగున్ హీనుడై 51

మ. దురహంకారములేక తృప్తమెయి నెందుంగూల కాత్మచ్యుతిన్
బోరయంబోవ కమేయవర్తనసతంబున్ నిచ్చి యన్యుల్ నిరం
తరమున్ దగ్గని వారివర్తనల దిద్దంగల్గిరితిన్ ధర్మ
జరియింపంగలవాడె జ్ఞానియని యెంచంజొచ్చి రందెల్లరున్. 52

శా. ఆనాడెట్లు క్రమక్రమంబుగా నలభ్యంబౌచు మోదప్రదం
బౌ నానంఘటనాదు లచ్చట నసంఖ్యాకంబుగాఁ గల్గుటన్
గానంజేరి గాని యందటల లెక్క మీటి యానాడు గా
కేనాడైన జనంబు లంతిపురిలో నీరితిగాఁ జేరిరే! 53

ఉ. అసమయంబునం దచటి యార్యజనంబటు యోగిచంద్రునిన్
గొసలరాజచుదుర్గి గడుఁగూరిమిఁగన్దొని మోదపూర్ణతన్
బాసిలె వాహినింద్రుఁడు శుభప్రదు చంద్రునిఁ గాంచినంత నా
శ్వాసముఁజెంది సంతసము వర్ధిల పొంగి జెలంగు భంగిగన్. 54

ఉ. కూర్చి విజేహరాజ్యమునుఁ గోసలసింధుల నేలుకొమ్మటం
చర్చిలి బిడ్డఁదత్తులు లుదంచితలీల వచించినంత ల
యూర్వికదంబసంకులమహా తోదధిపూర్ణిమ నట్లు మోదపుం
బేర్చిని బొంగి ఘోషిలె నమేయగతిం జనమెల్ల నచ్చటన్. 55

మ. “పరధర్మంబున దూర కెందు తనదై భాసిల్లు ధర్మంబునన్
స్థిరతన్ నిల్పుచుఁ దాను కాని తనుహృచ్చిత్తంబులఁ దానుగా
నరయంబోక సమర్థ కార్యరచనంబం దన్యదుస్సాధత
క్షిరహింపంగనువాడె ధీరుడని రక్షిన్ నేర్చిభాసిల్లుడీ!” 56

కం. అని యారాజుని వయఁడు
ఘనతకరుణాతరంగకమనీయుండై
జనముల కాశీర్వాచనము
లనుపమలీలల నొసంగ నలరిరి వారల్. 57

చం. ఘనతఁ బ్రసాదనామమునఁ గ్రాలెడు నయ్యవరాజు నిర్మలా
ఖ్యను విలసిల్లు కన్నియను సంతట వారి పురమ్ము జేరఁగాఁ
గొనుసమయంబునన్ జనులకుఁగల మోదము వైభవోత్సవా
లిని వివరింపఁగాఁదరమె లేఖకుఁడెవ్వనికేని సుంతయున్! 58

మ. తీరనికష్టమంచుఁ బలుతెన్నుల బాధలనొందు తమ్మునా
తీరునఁ దేల్పువారల యదృష్టముగూర్చి వచించుశారు గం
భీరమతిప్రభావముల పేర్చి కథఁ గడుఁజిత్రలీలలన్
మాటిచినట్టి మంత్ర మతిమాన్యత మెచ్చెడువారు నైరటన్. 59

మ. సరనాథాగ్రిణులందు నెంతయును నానందుండు, నిశ్చేయనా
తదుణీరత్నము స్త్రీలయందును నమాత్యశ్రేష్ఠులక బుద్ధిసా
గరుఁ డాదర్శగతిన్ ప్రసాదుఁడట యుక్తప్రాయుఁడౌ సంతకున్
బరిపాలించిరి వేదశీర్షవచనప్రాశస్త్య మింపొందగన్. 60

మ. లతిసేవ్యంబు యతిస్తుతంబునగు నాత్మానందమిహిందు ధీ
చతురుం డొక్కఁడె యీప్రపంచమునఁ గష్టంబుల్ కలంగింపకుం
డి తరింపంగలమేటియకాచు ఘనతుష్టిన్ బొందఁగా గల్గుఁ
కితరుల్ నిల్వగ నేర్తురే యచలులై యీసౌఖ్యధుఃఖానులన్? 61

శా. ఇష్టంబైనను గష్టమైన మతియెం తేనప్తమేయైన నే
క్లిష్టంబైన పరిస్థితింబడిన శంకింపండు విజ్ఞాని యా
శ్లిష్టస్వీయసుధర్మవర్తనముమై జెన్నారగానిల్చెడిన్
శిష్టంబై పరమేష్టి యిష్టమిడు తచ్చేష్టావళిహృష్టఁడై. 62

మ. తమధర్మంబునువీడి యన్యమగు నాధర్మంబునన్ లాభలో
భమునన్ జొచ్చి పరస్పరేర్ష్యలను సర్వధ్వంసమున్ జేసి లో
కమహానందము భాగపుచ్చకయవజ్ఞల్ న్యూనతాధిక్యభే
దములక వీడి పరస్పర ప్రియతమర్త్య శ్రేణికౌలన్ వలెన్. 63

చ. చివరకువాని దేజయముఁ జిన్మయసౌఖ్యముఁ బంచభూతస
త్ప్రవిమలసేవయున్ యశముఁ బ్రాభవరీతి స్వధర్మమార్గమే
తవిలి చరించు నెవ్వఁడు వ్యధన్ సుఖరాజిఁ గలంగకుండ న
న్యవివిధ ధర్మరాజిని రవంతయు జారక లాభవాంఛలన్. 64

శా. ఆదర్శంబితఁడే యటంచు సకలాశాంతస్థవిజ్ఞావళుల్
నాదంబుల్ వొనరింప భూరిగుణసంపన్నుండు ప్రజ్ఞాయితం
డౌదార్యాన్వితుఁడున్ సువిక్రముఁడునై యత్యంతమున్ దత్ప్రజన్
వేదోక్తంబగురీతిఁ బాలనముఁ డెల్వినజేసి నాత్మోన్నతిన్. 65

ఉ. సార్థకనాముఁడై సకలసద్గుణధాముఁడునై యమేయుఁడై
వర్ధిలు బుద్ధిసాగరుని ప్రజ్ఞయు సాయముకాఁ బ్రసాదుఁడే
స్పర్ధలులేని శాంతిమయిఁ బాలనఁజేయఁగఁగల్గె సౌఖ్యసం
వర్ధకలీల రాజ్యమును భాభవమేర్పడ రక్షి చొప్పడన్. 66

ఉ. శ్రీయతమై యమేయము, నజేయమునై, ఘనరమ్యహర్మ్యశో
భాయతమై, సమస్త విభవస్పృటమై విబుధాళినేవ్యమై
న్యాయమహాపథానుసరణస్ఫురణాఢ్యజనప్రకీర్ణమై
హాయినిగూర్చి వారిపుర మన్నిపురంబుల మేలుబంతిగన్. 67

సీ. రాగంబు శూన్యంబు రాగమేయున్నచో
ఘనభవబంధమోక్షంబునందె
కోధంబు శూన్యంబు, కోధమే యున్నచో
బహుజన్మకారణ స్వాంతమందె
లోభంబు శూన్యంబు లోభమే యున్నచో
నార్జితశాంత శమాదులందె
మోహంబు శూన్యంబు మోహమేయున్నచో
బ్రత్యగాత్మాత్మైశ్శక్య పథమునందె

గీ. మదము శూన్యంబు మదమున్న మమత నణవ
మత్సరము శూన్య మదియున్న మలములందె
భువిని దివి జేయు కీలకముఁ గను ఘనులు
నాపురమునందుఁ బొల్చు బ్రాహ్మణులు మణులు. 68

ఉ. వేదములంబఠించుటయొ వేదమహార్థములన్ వచించుటో
భేదమతుల్ హరించి సుఖవీచులఁ దేలఁగఁ జాలు సంతతా
హ్లాదపథాన నెల్లరు మెలంగఁగ నేర్చు విధిన్ విధించుటో
కాదని స్వప్రయోజనపుఁ గాంక్ష స్వధర్మమువీడ రాద్విజుల్. 69

కం. బౌహుబలమునఁ జతుర్భుజు
నాహవమున గెలువఁ జాలు నపరిమిత బలా
తాహాన్వితులుఁబరార్థ
స్నేహితులుఁ బ్రపంచహితులు నిఖిలనృపనుతుల్. 70

కం. తమబలవిద్యాసర్వ
స్వము నెల్లప్పుడును ధర్మసంస్థాపనఁగా
క మదమ్మునఁ దుచ్చపు స్వా
ర్థమునకునై వాడరచటి రాజకుమారుల్. 71

చం. ఒకటనులేని వస్తువుల నొక్కటఁదెచ్చుచు నొండుఁగూడ మూ
లకుఁ బడకుండ, సుంత మిగులంగఁ గ్రయించియు శ్రీలనర్థనా
యకుఁ బరుషింపజాలియును న్యాయ్యముదప్పరొకవృద్ధై న న
త్యకలుషజీవులర్యజను లార్థవహజనులన్నిభంగుల౯. 72

కం. వినయము, భయమును, భక్తియు
ననుకూలతఁ, బ్రియము, క్షమయు నలర ద్విజుల కో
పినకొలఁది నమితసాహ
య్యగిరూఢి మెలంగుచుండు రచ్చటిశూదుల్. 73

మ. తమరాజ్యంబున నేసమస్వయయినక దార్కొన్నదామన్యుల
ట్లమహాదూరగులొచ్చు 'ఏమయిన' దంటల్ మాని తామందునక
దమక ర్తవ్యముఁ బూర్తిజేసి తుగ్గిటిలోఁదమ్ముక్తులై యెల్లదున్
విమతవ్యాళమృగేంద్రులై యతులశాంతిన్ గాంతురెల్లప్పుడున్.

మ. నడువంగష్టమటంచుఁగాని నడువంగష్టంబులొవానినిన్
విడువన్బావ్యమటంచుఁగాని విధులన్ వీడంగ నూహింప, కె
క్కుడుశ్రద్ధ తహివిప్రకారముల సంకోచంబు లేకుండ నె
య్యెడ నెవ్వారికి వారు వర్తిలుదు రెంతే మోదమేపొందగన్. 75

- శా. తద్రాజ్యాంతరసీమలన్ వెలయు కాంతల్, సర్వవిద్వాదులన్
భద్రోపాయములన్ బలాదులను రూపంబందునున్ మించి ని
ర్దిష్టప్రక్రియ భర్తలన్ శిశువులన్ స్నేహస్వభావానఁ జం
చద్రీతిగ గడుసాయమాదురు మహాత్మాహాన్నతిన్ బేర్చుచున్.
- చ. తమతమజాతికిందగు విధంబగు ధర్మము నెల్లవారు ని
త్యమును సమాచరించి, యిసుమంతవరస్పర భేదబుద్ధియున్
భ్రమయును న్యూనతాథికతరస్థితులు న్నద మీను లేక శాం
తిమెయిని వర్తిలంగలరు తేకువమీఱఁ బ్రజాళి యచ్చటన్ 77
- మ. నిజవర్ణాశ్రమయోగ్యధర్మతతులన్ నిత్యప్రమోదంబుఁ గూ
ర్ప జనుల్ వర్తిలువారెకాని పరధర్మంబండు సంప్రీతి ని
ల్చి జడత్వంబునయు క్తమా తమక్రియాళిన్ హీనులై యున్నతిగ
బ్రజలందున్ గనఁగోరువారి నటఁ జూపక నేర మేయొక్కరిన్. 78
- మ. పటుయంత్రమున నెట్టిచోటుల నమర్పంబడ్డ భాగాదు ల
చ్చట నేయుండక మారుచున్నయెడ నీషన్మాత్రమున్ యంత్రమె
ప్పటి యట్లాడనిరీతి జాతులును నిల్పంబడ్డ ధర్మాళి నుం
డుటఁబోనాడి కలంగుచున్నయెడఁ గీడునల్లు వృత్తుల్పెడున్. 79
- శా. ఆయంత్రమున నేవిభాగమును నాయా స్థానరాజిన్ మహా
మేయంబొ విలువన్ వహించునటు, నెమ్మిగ సర్వజాతుల్ సదా
స్వీయస్థానములన్ సమానఘనతగ్ జెందుగ బరస్థంబులై
పాయున్, గాన స్వధర్మమే సతము నల్పన్ జాతు రెందున్నజల్.
- మ. ఎపుడుగ్ బైవయిఁ దోచు భేదములు లేకీజాతు లేపారు నం
టపహాస్యప్రద, మైనదోచెడి విభేదానీకముల్ లేని స
ర్వపదార్థస్థితసచ్చిదాత్మ కలతత్వమొంచి యానందపూ
ర్ణపథంబందుఁ బరస్పరప్రియముమై రంజింతు రయ్యెల్లరుగ్. 81

మ. సతముక్తా భేదములన్ గనంబడుటె నైజంబౌ జగంబందు భే
దతతుల్ బాపి సమంబుసేయుటకు యత్నంబుల్ వృథాయంచు సం
తతమా భేదములన్ మునుంగవి యభేదజ్ఞానమున్ నేర్చి ధీ
రత వర్ధిల్లెద రేవరస్పరమ దేర్వ్యల్లెక పేమాత్ములై . 82

మ. అవివేకంబుఁ బరస్పరేర్వ్యలునుఁ గౌర్యంబున్ వివాదంబుఁ దృ
ష్ట విడంగల్లి జనుల్ కలంబులునుఁ దన్వ్యస్తంబులౌ వృత్తు లా
ర్యవినిర్దష్టవిధానవ ర్తిలుచు నుద్యచ్ఛాంతి నే పొందుచున్
భువిదారిద్యృపిశాచముక్తులయి నమ్మోదింతు రెంతేనియున్ . 83

కం. న్యూనాధిక జాతులలో
న్యూనాధికవై భవముల నుండిన జనులం
దూనరు నీచోన్నతమతు
లానందమె కందు రెందు నాభేదతత్త్వం . 84

చ. హృదయములన్ బరస్పరశుభేచ్ఛల భూరివిశాలభావముల్
నదమలతన్ వివేకమును జక్కంగ నేర్వకయున్న నేకతన్
బాదలంగజేయ బైవయినిబూ నెడి యత్నములెల్ల వ్యర్థమా
టఁ దలంచుచున్ సమత్వముఁ బొడంగన నేర్తురు భేదరాజినిన్ . 85

కం. స్థిరుఁడై సుఖకరుఁడై గుణ
వరుఁడై యతులచతురంగబలభాస్వరుఁడై
సురుచిరుఁడై రిప్రహరుఁడై
నరవరుఁ డరమరలదొరగి నరులను బోచెన్ . 86

గీ. సకలసద్గుణములుగల్గి చతురుడగుచుఁ
బ్రజలబిడ్డలరీతిగా పాడుచుండి
వారివిశ్వాసముంబొంది ప్రభుఁడుఁబ్రజలు
నలరిరి శిరమ్ము నితరావయవము లట్లు . 87

సీ. ఘనసుదర్శనుండౌట జ్ఞానధాముండు నౌట
నగధరుం డతఁడుం బన్నగధరుండు

శ్రీశోభితుండౌట జితమన్నధుండౌట
మారతాత మతికుమారతాత

సద్వనమాలియై సదహీనమాలియై
మాధవుండౌత డుమాధవుండు

భూరమాధవుండౌట భోగదీ ప్రతవీశ
వాహనుండు గవీశవాహనుండు

గీ. రూక్షవీక్షణమాత్ర సుసిక్తితోగ్ర
ఘనవిపక్షుండేయయ్యుండా ననవరతము
సకలమునిదేవ సేవితసచ్చిదాత్మ
నాత్మవీడమి శ్రీధరుం డాతఁడగున.

88

కం. రూపంబు విద్యజవ్వన
మేపును సద్గుణవితాన మెంతయు నాభూ
మీపతి కులదీపకునం
దే పస నొండొంటిమించి వృద్ధిని బొండెన్

89

మ. కడునూక్కుబుగ గ్రీష్మమందు జలమాకర్షించి యాశోకమి
త్రుండు సర్వంబును వానకాలములయందున్ సస్యవృద్ధిర్థమై
యిడున ట్లానరపాలుండు బ్రజలనేమేన్ బన్నులంగొంచు న
య్యిడుమల్ వాపవ్యయించి సంతతమురక్షించున్ సమస్తక్షితిన్

మ. ప్రజచేతన్ సతతంబు నారలను సంరక్షింపగా నిల్వబ
డ్డజనుండంచు దనుస్థనున్ నృపుండౌకంటన్ భూరిభోగాలి నీ
రజపత్రాక్షులతోడ సస్యవివిధప్రాకామ్యముల్ తీర్చుకో
నజుండౌవై భవమిచ్చెనంచు దలపోయంబోండు స్వప్నంబునన్. 91

మ. అకలంకుండగు నాస్యపాలకుఁ డమాత్యాచార్యసామంతనా
యకమిత్రాప్తపురోహితాదిపరివారా వేష్టితుండై సభన్
బ్రకటపౌఢ్రిమనుండ బోయలును పౌరస్తామముల్ వచ్చి కా
నుకలక దీర్చి సభక్తిమొక్కి విసయానూనాత్మలై నిల్చుచున్.

మ. అమితోగ్రాహివరాహసింహశరభవ్యాఘ్నేభభల్లూకఖ
డ్లమహోత్సాదివనాటముల్ మిగులలెక్కన్మిటి యెక్కుమ్మడిన్
స్వమహాకూర్మరత గ్రామసీమలను స్వేచ్ఛన్జొచ్చి తామెల్లచో
ట్ల మదంబాప్తుఁ జెలంగుచుంట మొఱవెట్టన్నాఘఁడాలించుచున్

ఉ. ఇంతగ కూరినత్యములు వృద్ధినిజెందెడిదాఁక నేల ర
వ్వంతయు శ్రద్ధదీసికొనరైరని మంత్రులవైపుఁ జూచి గో
రంతకొఱంతలేక మృగయార్థము సర్వమునాయితంబుఁగా
వింతురుగాక శీఘ్రమని వేగమ యానతినిచ్చి యయ్యెడన్ 94

ఆ. అలఘుతమములైన యట్టికార్యావళి
మాత్రాదీర్చి యపు డమందగతిని
వేటఁగోర్కి సభను నాటికిఁ జాలించె
రణవిజితరిపుండు ప్రభువరుండు. 95

మ. దరభేరిపణవాసకాదులును నుద్యచ్ఛృంగగోవ క్త్రిముల్
మొరయన్ విండ్లునుఁగందెలున్వలలురుల్ పూరేండ్లుగొడ్డంద్రుడు
ర్భరణాణాసన శూలకుంతపరిఘవాతాదిశాతాయుధో
త్కరమున్ బోటరివేటరుల్ గొని మహోత్తంతస్విజృంభింపగన్

చ. ప్రభుతిలకుండు భూభరణభార మమాత్యులకప్పగించి జం
తుభయముమాన్చు నుత్సుకత తొందరఁబెట్ట బ్రభాకరాభస
న్నిభఘన తేజమొప్పు గణనీయమహోగచమూసమేతుండై
సభయముగన్ రిపూత్కరము సందులదూరఁబ్రయాణమైతగన్

కం. అవసీనుర శుభనూత్తులు

నువాసిని హారతులును సుజనవినుతులున్

కవిగాయక సమృతులును

నవరశముగ వెలయ నధిపు డరిగెన్ పనికిన్.

98

కం. కతిపయగవునంబుల న

య్యతిలోకపరాక్రమాభ్యుదగి యరిగి యు

ద్ధతిఁజేరెఁ బుణ్యగణ్యము

నతులమృగశరణ్యమును మహారణ్యమటన్.

99

ఉ. మాటులఁబెట్టియున్ వలలమాయలఁ బన్నియుమచ్చలుంచెయున్

పాటపుఁగాపుగాయుచును వన్యమృగప్రకరమ్ములన్ సము

ద్భాటిత చిత్రవాద్యములఁ నత్రలముల్ విడనాడఁజేసి యా

రాటమునన్ గలంగి చెదరంగ నొనర్చిరి వేటగుల్ వెసన్. 100

ఉ. కొన్నిటిబాణజాలముల, కొన్నిటిశూలపులొలులన్ గదన్

కొన్నిటి ముష్టిఘాతములఁ కొన్నిటిఁ గూరమ్మగావళిన్

మహాపన్నతఁనొందజేయుచు నృపాలుఁడు భూరివిరోధమొప్ప

వేటన్నడిపించె నిస్తులభటప్రకరంబులతో వనంబులన్. 101

గీ॥ కూరమ్మగములఁ బెక్కింటిఁ గూలనేసి

సెంతఁవిశ్రాంతిఁగొనఁ జింత సుంతపొడమ

పాదచారియై వనిని నృపాలవరుఁడు

చనియె నొకసృవంతీతటమ్మునకు లీల.

102

గీ. చెంతనున్నట్టి మునివల్లఁ జేరి యచట

దర్శనీయులౌ ఘనులఁ బెద్దలను గొలిచి

భవ్యవిషయాళి నెఱిగి దీవనలనొంది

యతులితాకర్షణీయ దృశ్యములఁ గాంచి.

103

- కం. సైన్యములు బరివారము
లన్యులు సచివులును దన్ను నచ్చటజేరన్
మాన్యుడు ప్రసాదనరపతి
వన్యస్థలివీడి యరిగి స్వపురోన్ముఖుండై . 105
- కం. రాకాశశి రాకకునీ
రాకర మేకరణికెరలు నాకరణిని భూ
మికాంతరాక కలరి పు
రాకను లుప్పొంగి చెలంగి రుత్సాహమునన్ 106
- చం. మదమునఁ గత్తిజూపి కడుమన్ననఁగన్న నృపుండు కాక పెన్
ముదమునఁ బ్రేమజూపి మనముల్ గొని యుండిన నేతయాట న
ద్భృతయము మీర నెల్లరును దీవన లాకతులిచ్చి పొల్చిరో
ప్రిదమగు నెమ్మనమ్ములను పెద్దలుఁ బిన్నలు సంతసంబునన్. 107
- మ. అకలంకార్థికతాక్యసాంఘికమహాధ్యాత్మోన్నతాముష్మికై
హికననైతికరాజకీయవిధులండెం తేనియారోగ్యవ
ర్ధకమార్గంబులఁదేరఁగా బ్రతినరుం బ్రజ్ఞాన్వితం జేయుటన్
సుకరంబయ్యెను వారిపాలనము విజ్ఞుండైన యాతేనికిన్. 108
- మ. సచివశ్రేష్ఠుడు బుద్ధిసాగరుని ప్రజ్ఞాయుక్తిశక్తుల్ స్వకీ
యచమూరాజియు నాత్మబుద్ధియు ప్రసాదఖ్యాపనీపాలు శ
త్రుచయార్తి ప్రదుగాగ స్వీయజనసంతోషప్రదుంగా నొన
ర్చి చతుర్వార్ధి పరీతకీర్తియుతుండై చెల్వొండఁజేసెంగడున్. 109
- ఉ. ఎట్టిమనమ్ము లోగొనుచు నిట్టై విశుద్ధునొనర్చి ప్రోచుచున్
జట్టముజేయలేని పని చక్కనిబోధలొనర్చునంచు నా
దిట్ట సుబోధలన్ మిగుల దీప్తిని వ్యాప్తి నొనర్చి యెల్లడన్
గట్టిగ నీతిమార్గమునఁ గట్టి దివంబునుఁజేసె భూస్థలిన్. 110
- మ. ఎది నేర్వంగనియున్న వన్యమగు నెన్నే విద్యలున్ లొంగునె
య్యది నేర్వంగనకున్న వన్యమగువిద్యల్ పూర్ణతంగూర్పవో
యది నేర్వంగని యుంటఁ బెక్కు రిహలోకాముష్మికాధ్యాత్మికే
ధదురూహాత్మసుఖాళి నిచ్చమెయిఁబొందంగల్గి రొక్తుమ్మడిన్. 111

త ప్పొ ప్ప ల ప ట్టి క.

పుట	పంక్తి	తప్ప	ఒప్పు
4	1	దలఁపు	దలఁపుల్
4	16	దారాజన్య	డౌ రాజన్య
6	12	తెరలోన్	తెరలలోన్
7	1	నల్లు	నెల్లు నల్లు
8	13	నద్వని	నద్వని
10	3	లాఘ్యాండ	లాఘ్యండ
13	16	దీయ్యంబు	దీయంబు
14	9	ఖద్వోతనా	ఖద్వోతనా
17	2	సర్వమయని	సర్వమయని
18	4	సద్విహిత	సద్విహిత
18	20	నల్వగు	నల్వగు
19	20	వికృదు	వికృతు
21	23	ధ్వలుల్	ధ్వనుల్
22	4	నిశ్చేష్టులు	నిశ్చేష్టులు
25	15	సమ్మని	సమ్మని
30	3	పూర్వదిముండె	పూర్వముండె
31	6	దృషికి	దృష్టికి
37	2	సల్పి	సల్పి సల్పి
37	13	దెసఁగె	దెసఁగు
38	13	నొక్కొక్క	నొక్కొక్క
40	3	దులిసి	దెలిసి
40	3	యడుల	యడుల
40	4	మంట	మింట
43	3	నన్నర	న్నన్నర
44	3	గుణాన్విత	గుణాన్విత
45	7	నిస్సారుడు	నిస్సారుడు

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
46	13	నామగదీన్	నామదీన్
47	7	నినిశ్శేయసన్	నిశ్శేయసన్
47	8	అహ్లానము	నాహ్లానము
68	11	నడంగ	వడంగ
50	9	నచ్చలి	నచ్చెలి
58	10	నచ్చలులు	నచ్చెలుల
50	22	రిత	రిద్ద
55	7	రీతి	రీతి
56	4	గుండెడు	గుండెడు
57	5	మయ్యంబున	మత్వంబున
57	14	చొక్కండు	చొక్కండు
59	3	జిత	జిత
60	7	త్తుత	త్తుత
63	5	రూపంబు	రూపంబు
64	19	బిడ్డల	బిడ్డల
67	11	గరమ్మును	గరమ్మును
67	16	బొనరించు	బొనరించు
67	17	తృప్తి	తృప్తి
68	7	మహాలాతాదధి	మహాలాదధి
68	14	ఘనత	ఘనతర
68	22	వారు	వారు
69	7	గల్లు	గల్లుగా
70	8	పుర	పుర
71	23	తహివి	విహిత
73	8	నిరప	నిరప
75	6	యొక్కుమ్మడి	యొక్కుమ్మడి
76	13	లోటులన్	బోటులన్
78	14	మనమహారాంగణ	మహానమరాంగణ

